

GERÇEK YÜZÜYLE KOMÜNİZM
VE
TEORİ ve PRATİKTE BOLŞEVİZM

Hitler'in Propaganda Bakanı

DOKTOR GOEBBELS

GERÇEK YÜZÜYLE KOMÜNİZM
VE
TEORİ VE PRATİKTE BOLŞEVİZM

HİTLER'İN PROPAGANDA BAKANI
DOKTOR GOEBBELS

Çeviri - Zehra Köroğlu

BİLGE KARINCA

Bilge Karınca

İstanbul - Temmuz 2016

Genel Yayın Nu - 293

ISBN - 978-605-5642-85-3

GERÇEK YÜZÜYLE KOMÜNİZM
VE
TEORİ VE PRATİKTE BOLŞEVİZM

HİTLER'İN PROPAGANDA BAKANI
DOKTOR GOEBBELS

Çeviri - Zehra Köroğlu

BİLGE KARINCA
Ankara Cad. Cağaloğlu Yokuşu. Evren Çarşısı Nu:17/6
Cağaloğlu / İSTANBUL
Tel: (0.212) 522 42 49 - Belge Geçer: (0.212) 522 42 49
bilgekarinca@gmail.com - bilge_karinca@hotmail.com

Kitabın Adı - Gerçek Yüzüyle Komünizm
ve Teori ve Pratikte Bolşevizm
Hitler'in Propaganda Bakanı Doktor Goebbels
&
Bilge Karınca da İlk Yayın Tarihi - 2016
&
Yayın Yönetmeni
Lâtif Uğurdıkan
&
Yayın Danışmanı
Murat Kaynak
&
Çeviri
Zehra Köroğlu
&
Diziyi Yöneten
Ebru Guçlu
&
Tashih
Soner Ongun
&
Kapak Grafik ve İç Tasarım
Sevda Uğurdıkan
&
Baskı ve Cilt
Ofis Matbaacılık
Davutpaşa Kışlası Cad. Güven İş Merkezi No:386-387
Topkapı / İSTANBUL
Matbaa Sertifika no:14973

DOKTOR GOEBBELS

Alman Ordusu, Birinci Dünya Savaşı sırasında Paris'e birkaç kilometre uzaklıktayken; Paris'in o meşhur parfüm kokuları Alman cephelerinden hissedilecek kadar yakınken, Almanya'da patlak veren işçi ayaklanmaları neticesinde silâh fabrikaları durma noktasına geldi, burjuva olası bir Sovyet tarzı yönetimin başa gelmesinden korkarak tüm sermayeleri ile birlikte Amerika'ya göç etti, oportünist Alman bürokratları yeni doğacak olan siyasi konjonktüre göre pozisyon almaya başlarken, II. Wilhelm ve diğer prensler taht üzerindeki tüm haklarından feragat ederek yönetimden çekildiler. Alman Ordusu cephede sahipsiz ve geleceği belirsiz bir şekilde dağılarak dağlara ve ormanlara çekilmeye başladı. Kasım Devrimi, akabinde yaşanan komünist-antikomünist iç savaşı ve Versay Anlaşması'nın ağır şartları Reich'ın mirasçısını dramatik bir sonla başbaşa bırakmıştı.

Alman Ordusu ve halkının gururu kırılmış, umudu yitmiş, gaziler dilenmeye başlamış, dul kadınlar fuhuş bataklığına düşmüş vaziyette iken, devlet erki batının "demokrasi" adını verdikleri bu yeni "ruhu" yaşatmaya çalışıyordu.

Elbette filozof diyarı bir ülke bu sefalete daha fazla müsade etmeyecek ve yeniden toparlanmanın yollarını arayacaktı.

1920'li yılların ortalarına doğru Alman siyasi hayatı yeniden inşa edilmeye başlandı. Her bir eyalette mantar gibi türeyen sayısız siyasi parti, Reichswehr ve klasik Alman aristokrasisi bu yeni siyasi hayatın öncü aktörleriydi.

5 Ocak 1919 tarihinde kurulan NSDAP (Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi), Adolf Hitler'in önderliğinde Bavyera'nın yönetimini devralmak için 8-9 Kasım 1923 tarihinde başarısız olan bir darbe girişiminde bulundu ve Hitler dokuz ay hapis mahkumiyeti yaşadı.

Hitler hapisten çıktığında partisini, tıpkı ondan önce olduğu siyasi çekişmelerle perişan olmuş bir halde buldu. Hitler, partisi üzerinde tekrar hakimiyet kurmaya çalışırken yeni rakipler de edinmişti.

Bunların başında Dr. Joseph Goebbels geliyordu.

Banka memurluğu, çevirmenlik, gazetecilik gibi muhtelif işlerde çalışan Goebbels, felsefe eğitimi almış ve Dr. Phil ünvanına sahiptir.

Entelektüelitesi çok iyi olan bu genç siyasetçinin, zekâsını ve yeteneklerini fark eden Hitler, klasik siyasi oyunları terk ederek, ona karşı mutlak samimi bir tavır sergilemiş ve, *"Genç Goebbels eğer karşımda yer alırsan şunu bil ki, adını tarih bile yazmayacak, ancak yanımda yer alırsan kardeşlik makamı (bruderschaft) aramızda baki kalacaktır,"* demiştir.

Goebbels'in Schopenhaer ve Nietzsche hayranlığı, aynı şekilde Hitler'de de vuku bulan fenomenlerden biridir. Sebeplerinden biri de bu olsa gerek. Son anına dek, Dr. Goebbels, "persona gratissima," dediği, Fuhrer'in yanından ayrılmamış, ona karşı olan sadakatini dramatik bir sonla perçinlemiştir.

Dr. Goebbels Doğudan yükselen bolşevik tehdidini görmüş ve bütün Batı medeniyetini uyarmıştır. Ancak Batı, Almanya'nın farkında olduğu iç tehditlere göbekten bağlı olduğu için, harekete geçme konusunda Almanya kadar cesur ve kararlı olamamıştır.

Dr. Goebbels bütün bir Alman düşüncesini harmanlayarak, bunu siyaset sahasında hayata geçirmiştir. Hegel'in işaret ettiği *"tarihin ruhu"* fenomeninin kontrol altına alınabileceğini, tarihin ilk zamanlarından beri *"var"* ve *"güçlü"* olan bir Ortadoğu halkının bu büyük kalkışma için en büyük tehdit olduğunu anlamış ve propagandasını bu yönde inşa etmiştir.

Nasyonal Sosyalizm için söylenen bir çok şeyin içinde, bu düşüncenin "Almanlık" düşüncesini konsolide ederek sadece Alman toplumuna yönelik bir propaganda ve demogojizasyon yığını, tarihin bir anomalisi ve temelsiz bir ideoloji olduğudur. Ancak Dr. Goebbels'in yani Nasyonal Sosyalizm'in sözcüsü, politika ve propaganda mimarının sözleri dikkate alınarak incelendiğinde, insanlık tarihinde gücünü saf düşünceden alan, çıplak akıl ve bütünlüklü teoriden oluşan ender ideolojilerden biri olduğu anlaşılacaktır.

Dr. Goebbels, *"tarihin ruhu"*nu anlayabilen ve müdahale edebilen ender filozof liderlerden biridir ve bu dâvâya inanmışlığını siyasi hayatının her bir merhalesinde görmek mümkündür ki, Hitler'in intiharı üzerine, *"Hitler'in ve Nasyonal Sosyalizm'in olmadığı bir dünyada benim ve çocuklarımın yaşamasının bir anlamı yoktur!"* diyerek o elim sona doğru yürümüştür.

Dr. Goebbels'in Hitler'e olan bağlılığının bir fanatizmden ibaret olmadığı açıktır. Nasyonal Sosyalizm'in Hitler'in vücudunda vuku bulduğunu ve Nasyonal Sosyalizm'in de *"tarihin ruhu"*'nun insan denen mahlûkun "akıl"lı bir varlık olarak gerçekleştirmesi elzem bir merhale olarak dikte ettiğine olan inancı sebebiyle bütün bir hayatını hatta ölümünü bile bu düşünceye hizmet etmek için harcamıştır.

Dr. Goebbels'in Reich Propaganda Bakanlığı yaptığı dönemde partinin Reich yönetimi ve politikasını halka anlatmak için geliştirdiği propaganda tekniklerinin bugün üniversitelerde ders olarak okutulması, politikacıların bugün dahi onu taklit etmeye çalışmaları (ne kadar başarılı oldukları tartışılır), yanlı yansız birçok kesimin onun siyasi dehasını takdir etmesi Dr. Goebbels'in etkisini ve dehasını kanıtlar yöndedir.

Dr. Goebbels'in 1925'ten 1945'e kadar disiplinli bir şekilde tuttuğu günlükler, onu birinci ağızdan tanıma fırsatı sunmaktadır. Bunun yanında yaptığı sayısız konuşma, röportaj ve yazdığı birçok makale de mevcuttur. Ancak bunlardan biri vardır ki onun hitabet yeteneğinin zirvesi niteliğindedir.

1943 yılında yaptığı topyekun savaş çağrısı:

"Soruyorum size... Topyekun bir savaş mı istiyorsunuz? Eğer gerekirse, hayal edebileceklerimizden daha büyük ve daha radikal?.. O halde, şimdi, ayağa kalkın ve bırakın, fırtına kopsun!"

Dr. Goebbels'in çağrı niteliğindeki bu seslenişine Alman halkı, *"Unsere Mauern brachen, aber unsere Herzen nicht!"* diye cevap vermiştir. (Duvarlarımız yıkıldı ama kâlplerimiz

asla!) Dr. Goebbels'in samimiyetine olan inançları Alman halkına ellerinde var olan her şeyi savaş için feda etmelerine müsade etmiştir. Nasyonal Sosyalizm'in en büyük hatası savaşı kaybetmek olmuştur, "eğer"li cümleler "tarih" mahkemesi için hiçbir anlam ifade etmese de "vicdan" mahkemesi için ifade ettikleri doğrultusunda şu söylenebilir ki, "tarihi" ve özellikle de o dönemi anlayabilmek için Dr. Goebbels anlaşılmalıdır.

Kayra Muhit

ÇEVİRMENİN NOTU

İlerleyen sayfalarda özet bir yorum gerektiren referanslar mevcut. Dr. Goebbels Rusya'nın savaş öncesi günlerde "Avrupa'nın tahıl ambarı" konumunda olduğundan ve doğru yönetimle hâlâ Avrupa'ya gerekli tahılı sağlayabileceğinden bahseder. Aynı zamanda Bolşevik rejimi altında bu devasa tahıl ambarının içinde milyonlarca insanın her geçen yıl açlıktan kıvranmaya devam ettiğini söyler eğer gerçekse açıklaması nedir? Kendisi açıklamasını net bir şekilde yapıyor. Bunun gerçek olduğunu kabul edersek yaptığı akıl yürütmesine karşı çıkmakta zorlanabiliriz.

Açıklamasında üstlerinden alıntı yaparken biraz gelişigüzel davranmış ki konuşmasında kendine ayrılan sınırlı süreyi düşünürsek gerekli bir davranış. Bu uzun süreli kıtlık olarak adlandırılabilecek korkunç manzaranın doğru olduğunu, aralarında bizzat Sovyet otoritelerinin resmi yazılarının da bulunduğu, güvenilir kaynaklardan elde edilen dokümanlarla kanıtlanabileceğini ifade ediyor. Fakat bütün bunların içinde en çarpıcı ifadeler, Canterbury Başpiskoposu ve Viyana Kardinali gibi önemli kimselerin beyanlarıdır. Dr. Goebbels'in de yaptığı gibi bu ifadeleri orijinal halleriyle burada da tekrar tekrarlamak istedim ki okuyucu Dr. Goebbles'in Bolşevik rejime yönelttiği ithamında kullandığı bilgi kaynakları hakkında tamamıyla tatmin olsun.

26 Haziran 1934'de "Times" Lordlar Kamarası'nda gerçekleşen şu tartışma raporunu yayınlamıştır:

"Canterbury Başpiskoposu; Lord Ponsonby'la ilişkide olan, bu ülkede kapitalizm tarafından sömürülen işçi ve köylülerin haklarını savunmada çok ateşli olmalarına karşın Rusya'da güçlü bir kapitalist bürokrasi tarafından ezilen işçi ve köylüler söz konusu olduğunda inanılmaz derecede gönülsüz davranan bazılarını gördüğümde çok şaşırıyorum demiştir. Sovyet Hükümeti tarafından yabancı gözlemcilerin yüzüne dikkatlice yerleştirilmiş peçenin kaldırılmasına ve Rusya'nın büyük bir kısmını kapsayan ızdırapla yüzleşmeye karşı çıkıyorlar."

"Uzun ve hummalı bir çalışmanın sonucunda elde edilen çok geniş miktarda doküman ve bizzat mağdurların yaşadıkları incelenerek elde edilen kanıtlar sonucunda, Rusya'nın, özellikle Güney Rusya'nın bazı kısımlarının geçen yılki durumuyla ilgili akıllarda oluşan ifade dehşet vericidir. Açlıktan ölenlerin sayısı 3.000.000'dan fazla neredeyse 6.000.000 kadardır. Bir kasabada 240.000 nüfusun 40.000'i ölmüştür. Bir diğerinden 40.000'lik nüfusun yüzde 40'ı ölmüştür. İnsanların kedi ve köpekle beslenerek yaşadığı ve at etinin bir lüks olduğu bölgeler vardır. Baharla birlikte görünmeye başlayan farelerin önemli bir yiyecek kaynağı olarak yerleri vardı."

"Orijinalliği konusunda şüphe duyulamayacak kadar gerçek görünen, sokaklarda yatan insan cesetlerinin, kaldırımlarda ölmeyi bekleyen insanların ve sanki fark edilecek hiçbir şey yokmuş gibi yoldan geçen kasaba halkının halini gösteren fotoğrafları vardı. Bu dehşet verici olayların bir kısmının geçmişe ait olduğunu ve gelecekle ilgili kaygı duyulamayacağını umuyordu."

"Denbigh Kontu, Rusya'nın en büyük Katolik nüfusunun yer aldığı Ukrayna'daki ürkütücü şartların özellikleri hakkında bir hayli bilgi aldığını söylemiştir. Ukrayna'da piskopos ve rahip sınıfının maruz kaldığı muameleyi duymuş ve sokaklardaki ve genel olarak ülkedeki dehşet verici durumları gösteren fotoğraflar görmüşlerdir. Unutulmamalıdır ki bütün bunlar nüfusu Komünizm doktrinlerine göre yaşamaya zorlayan, Rusya'daki o kana susamış ve duygusuz rejimin eseridir.

16 ve 17 Aralık 1933'de Başpiskoposun Viyana'daki sarayında, saygıdeğer Viyana Kardinal Başpiskoposu Dr. Theodor Innitzer'in başkanlık ettiği bir toplantı yapılmıştır. Bu toplantı Rusya'da açlık çeken halka yardım amacıyla bütün uluslararası ve mezheplerarası kuruluşların temsilcilerinin katılımıyla gerçekleşmiştir. Konferans Sovyetler Birliği'ndeki milyonlarca masum insanın kıtlığın pençesinde olduğu ve 1933'ün iyi hasatının sadece geçici bir hafifletme sağlayacağı şeklinde ortak bir karara varmıştır

Aynı komite 12 Haziran 1934'de Kardinal Dr. Theodor Innitzer'in başkanlığında başka bir bildiri daha yayınlamıştır. Bu bildiri şöyle der: "Sovyetler Birliği'nde büyüklüğü tahmin edile meyen yeni bir kıtlık dalgasının baş göstereceğine şüphe yoktur. Milyonlar yine kıtlık ve açlık tehdidi altındadır. Dışarıdan kardeşçe bir yardım eli uzatılmadığı sürece sayısız insan yine bu sıkıntıya katlanmak zorunda kalacaktır."

Yukarıdaki beyanda bahsedilen kıtlık tekrarlanan bir yapıya sahiptir ve 5 Şubat 1935'de yayınlanan, Kardinal Innitzer, Viyana Yahudi Şefi Rabbi ve diğerleri tarafından imzalanan ve çok daha acil olan bildiride sadece bir alıntı olarak geçen 1933 kuraklığıyla açıklanamaz. Bu bildiri şu şekildedir:

BİRİNCİ BÖLÜM
GERÇEK YÜZÜYLE KOMÜNİZM

7. Nasyonal Sosyalist Parti Kongresi
13 Eylül 1935'de Nürnberg'de Yapılan Konuşması

"Artık söz konusu olan politik bir bilinmezlik, bir soru değildir. Bu şey politik kurallar ya da disiplinlerle değerlendirilip, yargılanamaz. Bu politik bir maskenin altında yatan kötülüktür. Dünya tarihi cetveline konulacak bir olay değil, aksine her bir ülkenin kendi hukuki sisteminde işlemesi gereken bir konudur."

Dr. Goebbels

SOVYET RUSYA'DAKİ KITLIK BÖLGELERİ İÇİN YARDIM

Bildiri

Mezhepler Arası ve Uluslararası Yardım Komitesi tarafından aşağıda imzaları bulunan, çeşitli kilise ve mezhepleri içeren, Yardım Komitesi Sovyet Rusya'da açlık çeken insanlar için yaptıkları çalışmalarda, aşağıda yer alan resmi duyuruyu yapmayı kendisine görev bilir:

Tersine gösterilen hiçbir belgeyle sarsılamayacak, kesin görüşümüz şudur ki, Rusya'nın büyük bir kısmında insanlar yeni ve çok ciddi bir kıtlık felâketiyle karşı karşıyadırlar. Geçtiğimiz iki yıldır değerlendirilen, görgü tanıklarının kuşku duyulamayacak ifadeleri ve ciddi miktarda direk bilgi yönünde Sovyetler Birliği'nin belli bölgelerinde ve Rusya'daki belli sınıflar arasında büyük bir sefaletin var olduğu gerçeğine ulaşılmıştır. Bugün Rus resmi duyuruları bile belli bölgelerde çok sayıda insanın erzaksız kaldığı ve geri dönülmez bir şekilde

kıtlığa teslim olduğunu kabul etmektedir. Amerikalı bir görgü tanığının ifadesine göre hasat eşi benzeri görülmemiş bir güçlük içinde kaldırılmıştır. Bu yüzden hemen ardından şehirlerdeki ekmek kartları iptal edilmiştir.

"Hasat öncelikle orduya, endüstriyel nüfusa ve şehirdeki diğer ayrıcalıklı guruplara dağıtılmış, bununla birlikte tarım bölgelerinde yaşayanların, özellikle de bireysel çiftçilerin hayatları bir kez daha ciddi bir tehlikeye atılmıştır. Sovyet Hükümeti tarafından 26 Aralık 1934'de yayınlanan bir kararnâme de bu sıkıntının ne kadar ciddi olduğunun kanıtıdır."

Bu yıl Ağustos'un başlarında, en otoriter İngiliz gazetelerinden biri *"İki Diktatörlük"* başlıklı önemli bir makale yayınladı ve bu makalede Rus Bolşevizmi ve Alman Nasyonal Sosyalizmi arasındaki bazı sözde benzerlikleri okurun önüne getirmek gibi toy ve yanlış yönlendirilmiş bir girişimde bulunuldu.

Bu makale; uluslararası merkezlerde sıradışı miktarda ateşli tartışmalara yol açtı, ki bu en öne çıkan Batı Avrupa çevreleri arasında komünizmin, bireyin ve ulusun hayatına arz ettiği tehlike konusunda şaşırtıcı bir kavram yanılgısının var olduğunun sadece başka bir kanıtıdır. Bu insanlar, geçmiş onsekiz yılın Rusya'daki korkunç ve yıkıcı deneyimleri karşında hâlâ kendi fikirlerine yapışıyorlar.

Makalenin yazarı; günümüzde birbirine karşıt olan iki sembolün, yani Bolşevizm ve Nasyonal Sosyalizm sembollerinin, "ana yapılarında benzer ve pek çok kanunlarında - dayanak noktalarında – özdeş ve benzerliklerinin giderek arttığı" rejimleri sembolize ettiklerini söylüyor ve şöyle devam ediyor:

"Her iki ülkede de sanat, edebiyat ve elbette basın üzerinde aynı sansür, aydın sınıfa karşı aynı savaş, dine saldırı ve gerek Kızıl Meydan'da gerekse Tempelhofer Meydanı'nda toplu silâh gösterileri var."

"İlginç ve korkunç olan şey ise; bir zamanlar oldukça farklı olan iki ulusun, bu kadar monoton bir benzerlikle eğitilmek ve kalıplara sokulmak zorunda kalmasıdır," diye iddia ediyor.

*

İnsan burada çok lâf kalabalığı ve çok az bilgi bulabiliyor. Görünen o ki, bu makalenin isimsiz yazarı ne Nasyonal Sosyalizm'in ne de Bolşevizm'in esas ve temel prensiplerini çalışmış. Sadece bazı yüzeysel fenomenleri düşünüyor ve ciddi gazetecilerin söz konusu mesele hakkında söylemek zorunda kaldıklarını kavrayamamış veya kendi görüşlerini onların objektif açıklamaları ile kıyaslamamış.

Durumun bu gerçeklerden tamamen sapan değerlendirmesi; burada tartışılan iki problemin özlerinde, Avrupa'nın geleceği için tamamen önemli olan politik fenomenlere ait olduğu gerçeği olmasaydı, bir omuz silkmesiyle geçiştirilebilir veya sadece "şey"lerin günlük düzeninin bir parçası olarak görülebilirdi.

Dahası, problemin bu şaşırtıcı biçimde gelişigüzel değerlendirmesi sadece tek bir vaka değildir, aksine Batı Avrupa'nın fikrinin çok daha geniş ve daha etkili bir parçası ile bağlantılı olarak ele alınmalıdır.

Bu durumdan farklı olarak, burada Bolşevizm'i temel elementlerine kadar analiz etmeli ve bunları Alman ve Avrupa halkına elimden geldiğince açık şekilde göstermeliyim.

Komünist Enternasyonal'in Propagandacı Enstitüleri'nin hiç şüphesiz iyi organize olduklarını ve Rus sınırları dışında, dünya halkına tamamen yanlış bir Bolşevizm resmi sunmakta başarısız olmadıklarını göz önüne aldığımızda, bu kolay bir görev değil.

Bu resim, sebep olabileceği ve doğal olarak sebep olması gereken gerilim sebebiyle sıradışı şekilde tehlikelidir.

Bütün dünyada liberal çevreler tarafından Nasyonal Sosyalizm'e duyulan derin nefretten ve bunun Almanya'da uygulanan olumlu işinden de bahsetmemiz gerek. Böylelikle, daha önce bahsetmiş olduğumuz yanlış yargılamaların yapılması gibi bir ihtimal mevcuttur. Asıl gerekli olanı göz ardı ediyorlar. Uluslararası komünizim, insanın doğasında bulunan bütün millî ve ırkî özellikleri ortadan kaldırırdı; çünkü malen dünya ticaretinin çöküşünün başlıca nedenini kapitalist sistem olarak görüyor.

*

Bu yüzden, bireye ait değerleri bir kenara koyarak ve bireyi, yalnızca gerçek hayatın kötü bir taklidi olan boş bir kütle idolü için feda ederek, kapsamlı ve özenle tasarlanmış acımasız eylemler sistemi aracılığıyla bu durumu kötüye kullanmaktadır. Aynı zamanda kendi aptallıkları ve anlamsız materyalist ilkeleriyle insanların ve milletlerin tüm idealist ve üst düzey uğraşlarını hiçe sayıp yok etmektedir. Öte yandan, Nasyonal Sosyalizm tüm bunlar açısından –nitelik, kişisel değerler ve ulusal, ırkî ve idealizm ilkeleri açısından- her bir medeniyeti sürdüren ve özellikle de değerini tanımlayan bu güçleri görmektedir.

Bolşevizm açıkça, tüm ulusları kapsayacak bir devrim ortaya çıkarmakta kararlıdır. Kendi özü itibariyle saldırgan ve enternasyonal bir eğilimi bulunmaktadır. Fakat Nasyonal Sosyalizm kendisini Almanya ile sınırlandırmış ve ne kendi özünde ne de pratik karakteristiklerinde bir ihracat ürünü değildir.

Bolşevizm esas olarak ve tamamen, bir ilke olarak dini reddetmektedir. Dini yalnızca insanlar için bir afyon olarak görmektedir. Nasyonal Sosyalizm ise, dinî inançlara yardım ve destek için, kendi programı içerisinde Tanrı'ya ve bir ulusun ırkî ruhunu ortaya çıkarmak amacıyla Doğa tarafından bahşedilmiş olan soyut idealizme inancı kesin olarak ön plânda tutmaktadır.

Nasyonal Sosyalizm, yeni bir görüşe ve Avrupa medeniyetlerinin şekillenmesine kılavuzluk edecektir. Fakat Bolşevikler Yahudiler'in yönetimiyle, kültüre karşı enternasyonal yer altı dünyasıyla bir kampanya yürütmektedir. Bolşevizm yalnızca burjuvaziye karşı değildir; o, insan uygarlığının kendisine karşıdır.

Sonuç olarak bu durum, temsiliyetini Yahudiliğin yaptığı, kökten yıkılmış ve başıboş enternasyonal bir komplo lehinde, Batı Avrupa'nın tüm ticari, sosyal, politik ve kültürel başarılarının yıkımını ortaya koymaktadır.

Medeni dünyayı devirmeye yönelik bu gösterişli teşebbüs, etkileri bakımından oldukça tehlikelidir; çünkü yanlış tanıtım sanatının üstadı olan Komünist Enternasyonal, öncülerini ve savunucularını, fizikî ve ruhî çöküntüleri Bolşevik dünya devriminin ilk sonucu olacak olan Avrupa'nın entelektüel çevrelerinden seçmiştir.

*

Ruhani dünyaya bir saldırı niteliğinde olan Bolşevizm'in kendisi entelektüel olmaya çalışmaktadır. Şartlar gerektirdiğinde, koyun postuna bürünmüş bir kurda dönüşmektedir. Fakat orada burada takınılan bu sahte maskenin altında her zaman dünya yıkımının şeytanî güçleri yatmaktadır.

Teorilerini uygulama fırsatı bulduğu her yerde, korkunç bir aç insanlar çölü görüntüsü altında "Köylüler ve İşçilerin Cenneti"ni yaratmıştır. Doktrini konusuna değinecek olursak teorisi ve uygulaması arasında korkunç bir çelişkiyle karşılaşırız. Teorisi, parlak ve gösterişlidir fakat bu çekici ihtişamının içinde zehir taşımaktadır.

Bunun yanında gerçekte gördüğümüz şey ise korkunç ve tehlikelidir. Bu durum onun şerefine milyonların, kılıçla, baltayla ya da cellâdın ipiyle gelen idamlarla ya da açlıkla kendini feda etmesinde görülebilir.

Öğretisi, hiçbir sınır tanımayan, devletin sömürüsüne karşı korunacak sınıfsız bir sosyal düzen içerisinde *"köylüler ve işçilerin vatanı"*nı vaat etmektedir ve gerçek ve küresel bir dünya barışı getirecek olan *"her şeyin herkese ait olduğu"* bir ekonomik ilke öğütlemektedir.

Açlık sınırı maaşıyla geçinen milyonlarca işçi, kolektivizm denen felç edici ve aptal bir uygulamayla tamamen mahvedilmiş kentleri ellerinden alınan kaygı ve üzüntü içindeki milyonlar, milyonlarca kurbanı ve aslında tüm Avrupa'ya tahıl verimliliğini sağlayabilecek bir ülkeyi yıllarca tehdit eden kıtlık, Bolşeviklerin dünya devrimini gerçekleştirmeleri için kullanılacak bir ordunun şekillenmesi ve teçhizatlandırılması Batı Avrupa'da göz ardı edilmektedir.

*

Ayrıca devlet ve parti içerisinde çılgınca yürütülen bu vahşi ve acımasız hükmün, çoğunlukla Yahudiler tarafından yürütülmesi de göz ardı edilmektedir ki bu Yahudiler, sürekli olarak 160 milyon insan tarafından yaratılan ve insanların dinleyemeyeceği isimsiz acılardan ve tarif edilemez sıkıntılardan bahsettikleri tamamen yabancı bir dilde konuşmaktadırlar.

Amaçlarını gerçekleştirmek için Bolşevizm'in, yalnızca bu gibi şeylerde deneyimi olan ve ortalama vatandaşlar tarafından tamamıyla iyi niyetle kabul edilen kişilerce algılanabilir olan propaganda yöntemlerini kullanması bu Terör Enternasyonal'i diğer devlet ve insanlar için oldukça tehlikeli kılmaktadır.

Bu propaganda, sonucun anlamı kutsallaştırdığı, yalanların ve iftiranın, bireyler ve kitleler korkutularak, hırsızlık ve yangınların ve grevlerin ve ayaklanmanın, orduların casusluk ve sabotaj eylemlerinin kullanılabileceği hatta kullanılması gerektiği, sonuç olarak tüm dünyanın devrimi amacının doğrudan ve özellikle göz önünde tutulduğu ilkelerle başlamaktadır.

Kitleleri etkileyen bu olağanüstü kötü yöntem hiçbir şeyin ya da hiç kimsenin karşısında durmamaktadır. İçerisindeki gizli güçleri görebilen, tek başına duran insanlar onunla baş edebilecek kadar yetkindir ve gerekli karşı önlemleri alabilirler.

Bu propaganda amacı için her bir aracı nasıl kullanacağını bilir. Entelektüel çevrelerde entelektüel bir biçime bürünür. Burjuvaziyle burjuva, proletarya ile proleter olur. Olması gereken yerde uysal ve pasif, bastırılması gereken bir muhalefet karşısında kavgacıdır.

Bolşevizm enternasyonal propagandasını Komüntern aracılığıyla yürütmektedir.

Dünya yıkımcı bu aygıt, birkaç hafta önce, taktik yoluyla ve stratejik elementleriyle her şeyi ayarlanmış ve uygulamaya konmuş, ulusları ve devletleri yok etme kampanyasını tüm Avrupa'ya açıkladı.

*

Fakat yok etme plânı açıkça ve hiç çekinmeksizin açıklanan burjuva dünyası, kızgın bir halk protestosu başlatmakta ve belirgin bir karşı savunma için tüm güçleri bir araya getirmekte başarısız oldu.

Uyarı çığlıkları yalnızca, ulusal ilkelerin yenilenmesi ile Bolşevizm'in alt edildiği devletlerden geldi. Ancak, tehdit altındaki burjuvazi dünyası bu uyarı çağrılarına güldü ve bu çağrılar, abartılmış uyarılar olarak görülüp göz ardı edildi.

İçerideki düşmanlar süpürülüp Nasyonal Sosyalist standardı altında birleşen Almanya kendini, dünyayı enternasyonal olarak Bolşevikleştirme teşebbüslerine karşı savaşan gurupların başına koymuştur.

Bu noktada, tüm sınırları aşan bir dünya görevine atıldığının farkındadır. Bu görevin başarısı kendi medeni ulusumuzun kaderine bağlıdır. Nasyonal Sosyalistler olarak biz, Bolşevizm'i baştan aşağı gördük. Onu tüm maskeleri ve kamuflajlarına rağmen tanıdık.

Tuzaklarından arınmış, tüm aciz hileleriyle yalın ve çıplak bir şekilde karşımızda durmakta. Öğretilerinin ne olduğunu biliyoruz, ama aynı zamanda pratikte ne olduğunu da biliyoruz.

Şimdi burada, tartışmasız doğrular tarafından tüm yönleriyle desteklenen süssüz bir resim sunuyorum. Eğer dünyada ve açık düşünce fakültesinde ufacık bir mantık kırıntısı kaldıysa, o zaman devletler ve insanlar manzarayı gördüklerinde şok olmalı ve bu güçlü tehlikeye karşı savunmak adına bir araya gelmelidir.

Bana semptomatik görünen örnekler üzerine konuşmak adına Komünist Propaganda'nın uygulama ve yöntemlerinden ve Rusya ile alâkalı ya da alâkasız, teoriden konuşmayı bırakıyorum.

*

Bu örnekler, tümü toplandığında bu dünya hastalığının korkunç yüzünü gösterecek binlerce örnekle tamamlanabilir.

İnsanların öldürülmesi, rehinelerin öldürülmesi ve toplu cinayetler, propagandasına muhalif her şeyden kurtulmaya çalışan Bolşevizm'in favori yöntemidir.

Almanya'da üç yüz Nasyonal Sosyalist, Komünist terör eylemlerinin kurbanı olmuştur.

14 Ocak 1930 tarihinde Horst Wessel, evinin aralık kalan kapısından Ali lakaplı Komünist Albrecht Höhler ve Yahudi yandaşları Salli Eppstein ve Else Cohn tarafından vurulmuştur.

9 Ağustos 1931'de polis şefleri Anlauf ve Lenck, Berlin Bülowplatz'da vurulmuştur. Komünist liderler Heinz Neumann ve Kippenberger, cinayetin kışkırtıcıları olarak suçlanmıştır.

Kısa bir süre sonra Heinz Neumann İsviçre'de, geçersiz pasaport sebebiyle tutuklandı ve Almanya'nın suçluyu iade ta-

lebi, "politik suç" bahanesiyle kabul edilmedi. Bunlar yalnızca hırsını insanlardan çıkaran komünist terörün birkaç örneğidir.

Kanıt niteliğinde olduklarından, daha fazla kana susamışlık ve zulüm örnekleri için, birkaç sene içinde meydana gelmiş rehine cinayetlerini inceleyebiliriz.

30 Nisan 1919'da, Münih'teki Luitpold Spor Salonu bahçesinde, biri kadın on rehine arkalarından vurulmuş, bedenleri ise tanınamayacak halde bulunup alınıp götürülmüştür.

Bu olay, Komünist Terörist Eglhofer'in emri ve Yahudi Sovyet Komiserleri Levien, Leviné-Nissen ve Axelrod'un sorumluluğunda gerçekleşmiştir. 1919'da, gerçek adı Aron Cohn olan Yahudi Bela Kun'un Bolşevik rejimi zamanında Budapeşte'de yirmi rehine öldürülmüştür.

İspanya'daki Ekim Devrimi sırasında Ovièdo'da sekiz mahkum, Turon'da onyedi mahkum öldürülmüştür; Pelàno'daki kışlalarda ise, bir komünist saldırıyı korumak adına ayaklananların önüne otuzsekiz mahkum yerleştirilmiş ve bazıları vurulmuştur.

*

31 Temmuz 1935'te yapılan Komintern Kongresi'nde Komünist lider Carcio, bu devrimin *"komünistlerin liderliği altında,"* yürütüldüğünü açıkça belirtmiştir.

Komünistler tarafından gerçekleştirilen inanılmaz sayıdaki kitle cinayetlerini de eklersek katliamların listesi oldukça korkunç hale gelmektedir.

Buna klasik bir prototip olarak, Karl Marx tarafından coşkuyla kutlanan ve bugün modern Sovyetler tarafından Bolş-

evik Dünya Devrimi olarak görülen 1871 Paris Komünü'nü gösterebiliriz. O korkunç 1871 senesinde kurban edilenlerin sayısı artık bilinemiyor. Yahudi Tschekist, Bela Kun, Crimea'da 60.000-70.000 civarı insanın öldürülmesini emrederek Paris Komünü'ne katliam konusunda rakip olmuştur.

Bu katliamların büyük çoğunluğunda makineli tüfek kullanılmıştır. Alupka'da Belediye Hastanesi'nde 272 hasta ve yaralı, sedyelerle hastane kapısını getirilip vurulmuştur. Bu olay, Cenevre Kızıl Haçı'na gönderilen raporda doğrulanmıştır.

Macaristan'daki 133 günlük Terör Hükmü süresince Yahudi Bela Kun, sayısızca insanı öldürtmüştür.

Bunların 570'inin adı resmi dokümanlarda geçmektedir. 1934 yılının Kasım ayında Çinli Şef Tschiangkaischek, (Çankayşek) Kiangsi ilinde bir milyon insanın komünistler tarafından öldürüldüğünü ve altı milyonunun da soyulduğunu kamuya duyurmuştur.

Tüm bu kana bulanmış fazlasıyla korkunç olaylar, Sovyet Rusya boyunca işlenen kitle cinayetleri ile zirve noktasına ulaşmıştır.

Sovyetlerin kendisi tarafından yapılan dönüşler ve güvenilir kaynaklar dikkate alındığında, Sovyet yönetiminin ilk beş senesinde öldürülen insan sayısı yaklaşık olarak 1.860.000'dir.

Bunların 6.000'i öğretmen ve profesör, 8.800'ü tıp doktoru, 54.000'i ordu mensupları, 260.000'i asker, 105.000'i polis memuru, 49.000'i jandarma, 12.800'ü devlet mamuru, 355.000'i üst tabakadan insanlar, 192.000'i işçi ve 815.000'i köylüdür.

*

Sovyet istatistikçi Oganowsky, 1921-1922 yıllarında açlıktan ölen insan sayısını 5.200.000 olarak hesaplamıştır.

Avusturyalı Kardinal-Başpiskopos Monsignor Innitzer, Temmuz 1934 tarihinde yaptığı yakarışta Sovyet Birliği dahilinde milyonlarca insanın açlıktan ölmekte olduğunu söylemiştir.

25 Temmuz 1934'te Lordlar Kamarası'nda yaptığı konuşmasında Canterbury Başpiskoposu, 1933 yılının Sovyet Rusya'sının kıtlık kurbanlarına dair raporlara dayanarak sayının üç milyon değil altı milyona yakın olduğunu açıklamıştır.

Sonuç olarak gözümüzün önünde, yalnızca dünya tarihinde kayda geçmiş kan donduran savaş ve devrim örnekleriyle paralel olan bu korkunç ve dehşet verici kitle terörünün büyük resmi durmaktadır.

Bu, her ülkeye ve her insana aynı terörist eylemleri uygulamaya çalışan histerik ve suçlu politik manyaklar tarafından yürütülen katliam ve terör ve ölüm sistemidir.

Tüm bunlara bakıldığında, Nasyonal Sosyalistler'in kendi devrim niyetlerini gerçekleştirmek amacıyla gösterdikleri dikkat ve disiplin ruhunu ispat etmek yararsız olur.

İngiliz gazetesi köşe yazarlarından birinin "temel yapı"sında benzer olduğunu söylediği bu iki rejim tarafından yürütülen yöntemler ilginç ve korkunç bir şekilde benzerlik gösterdiği düşünülmektedir. Fakat belirttiğim gerçekler resmi tamamlamakta yetersiz kalmaktadır.

*

Devrimler maliyetlidir. Tüm dünyada yürütülen propaganda kampanyaları karşılanmalıdır. Bolşevizm kendi üslubuna göre bunu sağlamaktadır.

1907 yazında Stalin, Devlet Bankası'ndan yapılan para transferinin ardından Tiflis'teki o korkunç bomba saldırısını emretmiştir.

Transferde çalınan 250.000 ruble o zamanlar İsviçre'de olan Lenin'e gönderilmiştir. Devrim amacıyla hepsi onun idaresindeydi. 17 Ocak 1908 tarihinde, şimdilerde adı Litwinoff olarak geçen ve Milletler Cemiyeti'nin Konsey Başkanı olan Yahudi Wallack-Meer, Tiflis'teki bombalama ve soygun bağlantısı sebebiyle tutuklanmıştır.

Almanya'daki Komünist Parti orada, yağma seferlerini ve resmi depolarda yapılan patlayıcı soygununu organize etmiş ve gerçekleştirmiştir.

Bu gibi olayları içeren ve Reich Mahkemeleri'ne taşınan liste oldukça uzundur. Bu listede esas ve çok önemli olarak tabir edilen otuz suç bulunmaktadır. Bunlara, masum insanların hayatlarını hiçe sayan yangın ve bombalama olayları da eklenmelidir.

16 Nisan 1925'te Sofya Katedrali'nde Bolşevikler tarafından plânlanmış ve gerçekleştirilmiş olan bir patlama meydana gelmiştir.

Temmuz 1927'de Komünistler Viyana'daki Adalet Sarayı'nı (Palais de Justice) yakmışlardır.

Lenin Şöleni'ni kutlamak amacıyla, 22 Ocak 1930'da, 14'ncü Yüzyıla dayanan Moskova'daki Simonoff Manastırı

havaya uçurulmuştur. 1933 yılının 27 Şubatı 28 Şubata bağlayan gecede, silâhlı komünist ayaklanmasının bir işareti olarak Berlin'deki Reichstag yakılmıştır.

Grevler, sokak savaşları ve silâhlı isyanlar arasında Bolşevik devrimi hazırlık aşamasının yürütülmesi gerekiyordu. Kullanılan yöntemler her ülkede aynıydı.

*

Her yönden yapılan uzun bir devrim eylemleri serisi, bu duruma oldukça dikkat çekiyordu.

Komintern, propaganda yayınlarından birinde, son yıllarda gerçekleşen nerdeyse her isyanı kendileri gerçekleştirdiği için övünmüştür. Bu isyanları sokak savaşları takip etmiştir.

Sokak savaşlarından silâhlı isyanlara geçiş yalnızca bir adımlıktır. Bu zincirlemede şu isyanlar gerçekleşmiştir:

Ekim 1917'de Rusya'da, Ocak 1919'da Almanya'daki Spartaküs ayaklanması, 1920'de Vogtland'daki Max Hoelz isyanı ve Ruhr Bölgesi'ndeki Kızıl Ordu isyanı, 1921'de Almanya'nın merkezinde, Eylül 1923'te Hamburg'ta, Aralık 1924'te Reval'de, 23 Ekim 1926'da, 22 Şubat 1927'de ve 21 Mart 1927'de Şanghay'da, Aralık 1927'de Kanton'da, Ekim 1934'te İspanya'da, Nisan 1935'te Küba'da ve Mayıs 1935'te Filipinler'de.

Bolşevik propagandası esas püskürtmesini öncelikle bir ülkenin ordu gücüne karşı gerçekleştirmektedir; çünkü Bolşevikler, halkın çoğunluğunun desteğini garantileyecek ilkelerle yürümek için uğraşırlarsa, kendi plânlarını yürütemeyeceklerini bilirler. Yani, güç kullanmak onlar için tek çaredir; fakat

böyle bir durum iyi organize edilmiş bir devlette orduyla karşı karşıya kalır.

Bolşevikler buna bağlı olarak kendilerini, parçalama propagandalarını ordu mensuplarına aktarmaya mecbur hissettiler. Amaçları, orduyu içten çürütüp anarşiye karşı onları etkisiz kılmaktır.

Almanya'da gücü korumak adına Nasyonal Sosyalizm'in gelişi öncesi, burada Sovyet casusları ve Komünist birlikler arasında işbirliği olmuştur.

Sovyet Rusya'nın gizli polis teşkilatı olan O.G.P.U.'nun yabancı departmanlarından biri ülkemizde resmi olarak işlemektedir. Kendileri, Komünist casuslarının talimat merkezi ve özel temsilciliğidir. Bu casus birliğinin amacı yalnızca millî sırları haince ele geçirmek değildir, ayrıca polis ve ordu içerisinde bir sabotaj meydana getirmektir.

*

Programın bir kısmı Reichswehr'e isyankâr bir ruh getirmek ve devrimci yönlendirme faaliyetlerini arttırarak, Alman savunma güçlerindeki askerler ve denizciler arasında bir ayaklanma başlatmaktı.

Haziran 1931'den Aralık 1932' ye Alman mahkemelerinde yüz on bir vatana ihanet dâvâsı görülmüştür. Bu dâvâlar Komünist Parti aktivitelerinden kaynaklanmaktadır.

Dahası, endüstriyel fabrikalarda da ihanet içerikli casusluk olaylarında ciddi bir artış olmuştur.

Sovyet diplomatların bir başka ülkede yerel politik probleme yol açma amaçlarının en kaba örneğini, 6 Kasım 1918'de

Alman ordusunu zayıflatıp devrimi mümkün kılacak sabotaj malzemesini diplomatik yolları kullanarak ülkeye sokmaya çalışırken yakalandığı için Berlin'den ayrılmak zorunda kalan Yahudi Rus Konsolosu, Joffe göstermiştir. "Devrim Fonları" olarak adlandırılan sermayelerin büyük bir kısmı Liebknecht tarafından Alman Komünistler için silâh temininde ve orduda kullanılabilecek propaganda materyalinin üretiminde kullanılmıştır. 26 Aralık 1918'de Reichsatg'ın sosyalist üyelerinden Yahudi Dr. Oskar Kohn bir önceki ayın 5'nde Alman Devrimi amacında kullanılmak üzere Joffe'den 4 milyon ruble teslim aldığını ilan etmiştir.

Bütün bu aktivitelerin Alman Ordusu'nun zayıflatılması ve yozlaştırılması ile Nazi Almanyası'nın düşüşünü sağlamak amacıyla yapıldığını şimdi tüm açıklığıyla görebiliyoruz.

Tüm bu terörist aktivitelerin, cinayetlerin, kitle katliamlarının, silâhlı ayaklanmaların, isyanların, casuslukların ve ordu sabotajlarının arasında Komünist Dünya Propagandasının ürkütücü devamlılığını görüyoruz. Gücünü güvenceye almak için bu derece adice ve kışkırtıcı araçlar kullanan bir felsefe ya da hareket kendini yalnızca aldatma, şike ve iftira ile ayakta tutabilir.

*

Bunlar Bolşevizm'in propagandasında kullandığı tipik metotlardır ve durumun uygunluğuna göre farklı şekillerde uygulanabilirler.

Dolayısıyla mesela, bize Sovyetlerde ekonomik sıkıntıyı ve işsizliği ortadan kaldıran bir sosyal yapılanmanın kuruluşuna devam ettiği söylenirken, Sovyetler Birliği dışındaki diğer ül-

kelerde yaşanan kriz ve felâketlerin Bolşevik Propaganda tarafından nasıl istismar edildiğini anlayabiliriz.

Asıl gerçek bütün ülkede ticari bir düzensizlik ve endüstriyel çöküşün hüküm sürdüğüdür. "İşsizliğin Olmadığı Topraklar" büyük şehirlerin sokaklarını dolduran milyonlarca evsiz çocuk ve binlerce dilenci ile, yine yüzlerce sınır dışına mahkum edilmiş veya zorla çalıştırılan insanla doludur.

Diğer bütün ülkelerde Kapitalist ve Faşist diktatörlükler gücü ele geçirmişken, Rusya bir özgürlük ve demokrasi örneği sergiler. Bize böyle söylediler.

Gerçekte bu topraklar kendine güç sağlamak için asla durmayacak, Yahudi-Marksist bir güç rejiminin egemenliği altındadır.

Sovyetler Birliği'ni oluşturan ulusların yapmacık özgürlük ve kendini irade gücü aslında yine bu ulusların kendi kendilerini köleleştirme ve köklerini kazıma faaliyetinden başka bir şey değildir.

Tam sömürge ve yarı sömürge halkın uluslararası proletarya aracılığıyla sözüm ona özgürleştirilmesi, doğru ışık altında bakıldığında, en kötü haliyle kana susamış ve acımasız bir Sovyet Emperyalizmi örneğidir.

Almanya'da biz gücü ele geçirmeden önce Komünist Parti'nin beyanları ahlâksızca zamanın durumuna göre değişmiştir. İlk etapta Almanya "Versailles Güçleri'ne kurban edilmiş bir yarı-koloniydi ve Milletler Cemiyeti tarafından baskı altında tutuluyordu."

*

Fakat Nasyonal Sosyalizm hareketi Alman halkı arasında gelişmeye başlayınca Komünist Parti bir "sosyal ve ulusal özgürlük" programı ortaya çıkardı. Ardından Berlin ve Moskova arasında Versailles'e ve Milletler Cemiyeti'ne karşı bir proletarya konfederasyonu ilan ettiler.

Bugün Paris ve Prag arasında askeri bir anlaşma yapılmıştır ve Sovyetler şimdiye kadar tahkir ettikleri, "Lastik Cemiyet" olarak adlandırılan Milletler Cemiyeti'ne girmiştir.

Sovyetler Birliği'nin sözüm ona barış politikası kendini, bir yandan olağanüstü bir hızla saldırgan bir savaşa hazırlanırken, diğer yandan çeşitli devletler arasında çatışma çıkarma çabaları içinde olan Dünya Devrimi entrikalarıyla göstermiştir.

Batı Avrupa ülkelerinde halk sınıf ayrımı olmayan bir sosyal düzenden bahsederken, Rusya'da ayrıcalıkla ve mülksüzleştirilmiş kastlar arasında şiddetli bir uçurum vardır. Sovyet propaganda "dünyadaki en mutlu gençliğe sahip çocuklardan oluşan bir cennetten" bahseder.

Lakin gerçek durum bize milyonlarca hukuki mesnetten yoksun çocuk, çocuk işçiliği ve hatta çocuklar için ölüm cezasının varlığını gösterir. Bolşevik propaganda hilekârca *"komünizmle kadının özgürleştirilmesinden,"* bahseder. Fakat gerçek şudur ki; evlilik kurumu tamamen bir kenara bırakılmıştır.

Aile hayatında korkunç bir çözülme ve yok olma vardır. Kadınlar için işsizlik mevcuttur ve fuhuş ciddi bir şekilde artmıştır.

Teori ve pratiğin bariz bir şekilde birbirinin zıddı olduğu böyle bir rejim, mevcut durumunu hilekârlık ve ikiyüzlülük kullanmadan koruyamaz.

30 Ocak 1933'den önce Komünistler'in emriyle bir işçinin öldürüldüğü her seferde suç, Nasyonal Sosyalistler'e mal edildi.

*

Devamlı olarak Fırtına Birlikleri arasında yanlış isyan raporları vardı ve dürüst Alman işçisi grev kırıcı olarak damgalandı.

Horst Wessel suikasti'nde halk arasındaki korku o kadar büyüdü ki Komünistler boyun eğmek zorunda kaldılar. Kendilerini temize çıkarmak için bu adice işlenmiş politik suçun, rakip iki dâvâlının arasında çıkan anlaşmazlıktan kaynaklandığına dair bir hikâye uydurdular.

Hitler Gençliği'nin bir üyesi olan Norkus, bazı Komünist canavarlar tarafından bıçaklandı. "Rote Fahne" utanmaz bir şekilde Norkus'un bir Nazi ajanı tarafından, öldürüldüğünü söyledi.

Naziler Alman Komunist Partisi tarafından kanunen yasaklı bir materyali ele geçirmek için kendi partilerinden on yedi yaşındaki bir üyeyi öldürmekle suçlandılar. Aynısı Maikowski ve Gatschke suikastlarında da yapılmıştır.

Nasyonal Sosyalizm Alman Komünist Partisi'nin icraatlarını su yüzüne çıkarınca, Komünist Enternasyonal, Nasyonal Sosyalizme karşı propagandacı ve acımasız hikâyelerini anlatmaya başladı.

Sahte Londra Duruşması Komünist Parti'yi Reichstag yangını'ndan aklamak için düzenlenmiştir. Utanmaz bir şekilde Reichstag yangınının, benim tarafımdan düşünülmüş ve yoldaşım General Goering tarafından uygulan mış, Nasyonal Sosyalizm'in provokatif hareketlerinden biri olduğu söylenmiştir.

Alman Nasyonal Parti üyesi Reichstag'ın yakılmasından sonra Almanya'dan Paris'e kaçmış olan, komünist Herr Oberfohren, Reichstag'ın yakılmasının Nasyonal Sosyalistler tarafından düzenlendiğine dair sözde kanıtın sunulduğu Oberfoh ren memorandumunu düzenlemiştir.

Reichstag'ın ölü üyesi hilekar bir şekilde ona atfedilen şeyi inkâr edecek durumda değildi tabii ki. Fakat sonrasında, daha önce komünist liderler olan insanlar tarafından memorandumda tek bir doğru sözün olmadığına dair itiraflar yapılmıştır. Bütün olayın Nasyonal Sosyalizm'i dünyanın gözünde küçük düşürmek için hazırlandığını itiraf etmişlerdir.

*

Hukuk adamları ve hatırı sayılır gazeteciler ve hatta bir İngiliz Lordu, Londra Duruşması'nda kendilerini kuklalara dönüştürecek kadar alçalmışladır.

O zamandan beri komünistler Almanya'ya karşı dünya çapında sistematik bir propaganda yürütmektedirler. Çünkü Nasyonal Sosyalistler'in onların en tehlikeli düşmanları olduğunu anlamışlardır.

Bütün bu sonu gelmez komünist ajitasyon masallarının arasında, Alman emperyalizmi çıkarına savaş hazırlıkları hikâyeleri, Fransa'ya karşı bir rövanş hazırlıkları, Danimarka, Hollanda, İsviçre, Baltık Devletleri ve Ukrayna'dan ilhaklar,

Sovyetler Birliği'ne karşı bir Alman haçlısı, Parti ve Hükümet, özellikle Parti ve Ordu arası anlaşmazlıklar, kitleler arasında yayılan hoşnutsuzluk, Almanya'da yaşayan önderlere suikastler, bir enflasyon hazırlığı ve tam ekonomik çöküşün geleceği, hükümlülere işkence edilmesi ve öldürülmesi, dini işkenceler ve her türlü kültürel vahşilik vardır.

Bu propagandacı aldatmaca binlerce kanal aracılığıyla, binlerce yöntemle yayılmıştır. Burjuva entelektüelliği bazen bilinçsiz, bazen bilinçli olarak bu karalama kampanyasına dahil olmuştur.

Bütün Avrupa başkentlerinde bu zehri tüm dünyaya yaymak için geniş ofisler kurulmuş, Komüntern tarafından yüklü miktarlarla bu ofisler işlerini gerçekleştirmeleri için finanse edilmiştir. Bu organizasyonlar uluslar arasında sürekli kargaşa merkezleridir. Mümkün olan bütün yollarla problem yaratmaktan hiç yorulmazlar.

Bu Bolşevik propagandadır. Hile, aldatmaca ve ikiyüzlülük kullanmak onların yaşadıkları form olmuştur. Amaçları ulusları birbirlerine karşı şüpheye düşürmek ve birbirlerinden nefret etmelerini sağlamak, böylece genel bir kargaşa ruhu yaymaktır.

*

Çünkü Bolşevistler, dağılmış ve şüphe içerisinde bir çağ dışında Komünist ideayı zafere ulaştıramayacaklarını çok iyi bilirler.

Almanya'da dinin inkârıyla hiçbir alâkası olmayan, bilinçle alakalı derin sorulardan kaynaklanan bazı dinî çatışmalar vardır.

Bu çatışmalar bazen zararsız bazen de kötücül eleştirilerle istismar edilirler ve onlarla Bolşevik Enternasyonal'in mutlak dogmatik ateistliği arasında bir paralel çizilir. Bu paralelin tuhaflığının farkına varmak için Komünizm'in teori ve pratiğinden birkaç örnek vermek gereklidir.

Komünist Enternasyonalin programında açık ve özgür bir şekilde belirtilmiştir ki her türlü dine karşı mücadele acımasız ve sistematik bir şekilde sürdürülmelidir. Lenin *"din halkın afyonudur ve bir fuzel yağı çeşididir,"* demiştir. Bu sözleri "Works"ün yedinci cildinde yayınlanmıştır.

İkinci Ateizm Kongresi'nde Bucharin, *"dinin kasaturayla yok edilmesi gerektiğini,"* söylemiştir. Jaroslawski adıyla, Sovyetler Birliği'nde Militan Ateistler Birliği'nin lideri olan, Yahudi Gubermann şöyle demiştir:

"Bütün dini dünya konsept lerini yok etmek bizim görevimizdir... Eğer tek sınıfın zaferi için, geçen savaştada olduğu gibi, on milyon insanın yok edilmesi gerekliyse bu yapılmalıdır ve yapılacaktır."

The Ateist'in 6 Kasım 1930 sayısında, Militan Ateistler Birliği'nin merkezi organı olan aylık dergisi şöyle yazmıştır: *"Dünyanın bütün kiliselerini yakmalı ve bütün hapishanelerini yerle bir etmeliyiz."*

*

Sovyetler Birliği'nin bütün eğitim kurumlarında dini eğitim yasaktır. Onun yerine sistematik bir Marksist ateizm eğitimi getirilmiştir. Onsekiz yaşından küçük çocukların dini aktivitelerde ve dualarda yer alması yasaktır. 8 Nisan 1929 kilise yasası manevi ve dini toplulukları bütün haklardan mahrum eden

bir durum yaratmıştır. Bütün din adamları ve aileleri mülksüzleştirilmiş Sovyet vatandaşlara dahildir ve dolayısıyla otomatik olarak hayatlarını kazanmak için çalışma haklarını kaybederler ve istendiği zaman konutlarını terk etmekle yükümlüdürler.

Bolşevik ateizmi belirleyen hukuksal prensiplerin dünya konsepti ve teorisi işte budur ve bu prensipler pratikte de aynı şekilde uygulanmıştır.

Sovyet rejimi altında 1930'a kadar 31 piskopos, 1600 papaz ve 7000 keşiş öldürülmüştür. 1930'un istatistiklerine göre hapishanelere kapatılmış ve açlık derecesinde yaşayan 48 piskopos, 3700 papaz ve 8000 keşiş ve rahibe bulunmaktadır.

"Üçüncü Enternasyonal'e karşı Uluslararası Cemiyet" Cenova'da, Rusya'da 40.000 papazın tutuklandığını, sürgüne gönderildiğini ve öldürüldüğünü gösteren 1935 istatistiklerini açıklamıştır. Neredeyse bütün Ortodoks kiliseleri ve şapelleri ya yıkılmış ya da dini ibadete kapatılıp kulüp, sinema veya ambara dönüştürülmüştür.

Gücü elimize geçirmemizden önce Ateist propaganda Marksistler tarafından Almanya'da da sürdürülmüştür. Kuvvetlerini devirmeyi başardığımız bu oluşum, bu saydığım korkunç uygulamaların destekçisi olmuştur.

Yalnızca Sosyal Demokratik "Alman Özgür Düşünürler Derneği'nin" 600.000 üyesi olmuştur. Komünist "Proleter Özgür Düşünürler Derneği'nin" ise 160.000 üyesi olmuştur.

*

Almanya'da aralarında Eric Weinert, Felix Abraham, Dr. Levy-Lenzy ve diğerlerinin de bulunduğu, Marksist Ateizmin entelektüel liderlerinin nerdeyse istisnasız tamamı Yahudi'dir.

Üyelerden noter huzurunda kiliselerinden ayrıldıklarını ilan ederek, iki Mark harç ödemeleri istenmiştir. Ateizmle savaş bu şartlar altında devam etmiştir. 1918 ve 1933 yılları arası yalnızca Alman Protestan kiliselerinden iki buçuk milyon insan ayrılmıştır.

Bu ateist toplulukların cinsellikle ilgili uyguladıkları programın talepleri halkla açık toplantılarında ve dağıtılan broşürlerinde de bol bol bahsedildiği gibi şu şekildedir:

> Kanunun kürtaj suçuyla ilgili bölümlerinde tamamen fesih ve Devlet Hastanelerinde ücretsiz kürtaj olma hakkı.
>
> Fuhuş faaliyetlerine karışmamak ve serbest bırakmak.
>
> Evlilik ve boşanmayla ilgili bütün burjuva-kapitalist düzenlemelerden fesih.
>
> İsteğe bağlı resmi kayıt ve çocukların topluluk tarafından yetiştirilmesi
>
> Bütün cinsel sapıklık suçlarından fesih ve "cinsel suçlu" olarak hüküm giymiş bütün suçlulara genel af.

Bu tam anlamıyla, ulusların ve medeniyetlerinin bilinçli olarak yok edilmesi ve yerine toplum hayatının ana prensibi olarak barbarlığın getirilmesi amacını güden, sistemli bir çılgınlık örneğidir.

Bu düşmanca dünya hareketinin arkasındaki adamlar neredediler? Bütün bu çılgınlığın yaratıcıları kimdir? Rusya'ya bu

gurubu kim nakletmiştir ve bugün onların diğer uluslara da hakim olmasını sağlamaya çalışıyordur?

*

Tüm bu soruların cevabı bizim anti-Yahudi politikamızın ve Yahudiliğe karşı taviz vermeyen kavgamızın ardındaki sırrı açığa çıkarır.

Çünkü Bolşevik Enternasyonal gerçekte bir Yahudi Enternasyonal'den başka bir şey değildir.

Marksizm'i keşfedenler Yahudiler idi. Dünya Devrimini onlarca yıldır Marksizm'i kullanarak gerçekleştirmeye çalışanlar Yahudilerdi.

Bugün dünyanın bütün ülkelerinde Marksizm'in başı olanlar Yahudilerdir. Bu satanizm yalnızca bir ülkesi, ulusu ve ırkı olmayan bir göçebenin beyninde hayat bulabilirdi. Yalnızca böylesine satanik bir kötü niyete sahip birisi bu devrim hareketini başlatabilirdi.

Nitekim Bolşevizm, insanlığın ilkel içgüdüleri üzerine oynayan materyalizmden daha az acımasız değildir. Batı Avrupa medeniyetlerine karşı savaşında en aşağılık insani tutkuyu, Uluslararası Yahudilik yararına kullanırlar.

Bu politik ve ekonomik fanatikliğin dayandığı teori Trevesli Rabbi'nin oğlu, Yahudi Karl Mordechai, namı değer Marx tarafından yaratılmıştır.

Aynı teorinin başka bir çeşidi Ferdinand Lasalle adlı bir başka Yahudi'nin beyninde yaratılmıştır. Losslauer bir başka Yahudi olan, adını önce Losslauer'e sonra Laselle ardından Lassalle'ye değiştiren, Chaim Wolfson'un oğludur. Paris Ko-

mü'nün İşgücü Bakanı, Leo Fraenkel de Yahudi'ydi. Yahudi terörist Karl Cohen Marx'ın arkadaşıydı. 7 Mayıs 1876'da Unter'den Linden'de, bu Cohen ki defa Bismark'ı vurarak öldürme teşebbüsünde bulunmuştur.

Savaş öncesi günlerde Alman Sosyalist örgüt, "Vorwaerts'in" editör kadrosu, çoğunluğu daha sonra Almanya'da Komünizmin lideri olan onbeş Yahudi'yi işe almıştı.

*

Aralarında Kurt Eisner, Rudolf Hilferding ve Rosa Luxemburg vardı.

Birinci Dünya Savaşı boyunca Polonyalı Yahudiler Leo Joggisches ve Rosa Luxemburg öncelikle Alman ordusunun çöküşünü ve ardından Dünya Devrimi'ni getirmeyi amaçlayan güçlerin başındaydılar.

Daha sonra U.S.P.D'nin (Bağımsız Alman Sosyalist Partisi) başkanlığını yapan bir diğer Yahudi Hugo Haase, 4 Ağustos 1914'de savaş borçlarının reddini talep etmiştir.

10 Kasım 1918'de Yahudi Haase ve Landsberg'i de içeren "Halkın Altı Temsilcisi Konseyi" kuruldu. 16 Aralık 1918'de "Almanya'nın İşçi ve Asker Sovyetleri Genel Kongresi" ilk oturumu gerçekleşti.

Bu kongrede Yahudi Cohen-Reuss ve Hilferding baş konuşmacılardı. Almanya'nın silâhlı güçleri VIII. Ordu için Yahudi Hodenberg, IV. Ordu için Yahudi Levinsohn, Ordu A Kolu için Yahudi Siegfried Marck, B Kolu için Nathan Moses, Kiev Ordusu için Jacob Riesenfeld ve Kassel Ordusu için Otto Rosenberg tarafından temsil edildi.

Yahudi Rosa Luxemburg'un başkan seçildiği ilk Komünist Parti kongresi 31 Aralık 1918'de yapıldı.

Rosa Luxemburg'un da yetkili konuşmacılardan biri olarak bulunduğu Spartacus Hareketi'nin Reich Konferansı 29 Aralık 1918'de yapıldı ve Karl Radek Sobersen adında bir Yahudi olan, Sovyetler Birliği resmi temsilcisi tarafından açıldı.

6 Nisan'ı 7 Nisan'a bağlayan gece 1919'da, Yahudi Eisner'in Münih'ten çıkarılmasından sonra orada Sovyet Cumhuriyeti ilan edildi.

Olayın liderliği Yahudiler Landauer, Toller, Lipp, Erich Muesham ve Wadler tarafından yapıldı. 14 Nisan 1919'da Münih'te Yahudiler Levine-Nissen, Levien ve Toller'in başkanlığında ikinci bir Sovyet Hükümeti kuruldu.

*

Berlin'deki Alman Komünist Parti yayını Yahudiler Meyer, Thalheimer, Scholem ve Friedlaender tarafından kontrol ediliyordu. Alman Komünist Partisi lehine çalışan avukatlar Litten, Rosenfeld, Joachim, Apfel, Landsberg etc. Yahudilerdi. İyi bilinen Bolşevik Yahudi Raffes şöyle yazmıştır: *"Çarlığın Yahudilere karşı olan nefreti haklıdır çünkü altmışlardan buyana Yahudiler hükümetin devrimci partilerinde aktif birer üye olarak yer almışlardır."*

1903'de İkinci Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi Kongresi'nde parti Bolşevik ve Menşevik yanlıları olmak üzere ikiye ayrıldı. Bu her iki partide de yetkili pozisyonlarda Yahudiler vardı. Bunlar şöyledir:

Menşevikler'de: Martor (Zederbaum), Trotzki (Bronstein), Dan (Gurwitsch), Martynov, Liber (Goldmann), Abramowitsch (Rein), Goreff (Goldmann) etc.

Bolşevikler'de: Önce Moğolistan Bolşevik Delegesi ardından Çin'de Bolşevik Devrim hareketinin lideri olan Borodin (Grusenberg), Frumkin, Hanecki (Fuerstenberg), Sovyetler Birliği ve bütün dünyada ateist hareketin lideri Jaroslawski (Gubermann), Kamenew (Rosenfeld), Laschwitsch, eski Milletler Cemiyeti genel başkanı, şimdi yabancı Sovyet Delegesi Litwinoff (Wallach), Ljadow (Madelstamm), Radek (Sobelsohn), 1919-1926 arası Komünist Enternasyonal başkanı Sinowjew, Sokolnikow (Brilliant), Lenin'in iş arkadaşı ve yakın arkadaşı Swerdlow.

1917 Ağustos'u başlarında Bolşevik Parti Altıncı Kongresi açıldı. Başkanlık komitesi üç Rus, altı Yahudi ve bir Gürcü'den oluşuyordu.

*

23 Kasım 1917'de Z.K. (Merkezi Komite)'nin tarihi oturumu gerçekleşti. Silâhlı ayaklanmaya burada karar verildi. Ayaklanmanın liderliğini devralmak amacıyla "Politik Büro" ve "Devrimci Savaş Merkezi" kuruldu. Bolşevik devriminin bu politik ve askeri merkezleri iki Rus, altı Yahudi, bir Gürcü ve bir Polonyalıdan oluşuyordu.

Parlâmento'ya Nisan 1919'da sunulan İngilizce "Rus Bolşevizm Dokümanları Koleksiyonu'nda", Majestelerinin emriyle, Belge No: 6'da şunları belirtir: Sir M. Findlay'den Mr. Balfour'a bir telegraf (18 Ekim 1918'de teslim alındı.):

"Petrograd'daki Hollanda Bakanı 6 Ekim raporu, bugün teslim alındı, özellikle İngiliz vatandaşlarını ve İngiliz çıkarlarını etkileyen Rusya'daki durum, Bakanın gözetimi altında…"

"Moskova'a Chicherin (Çiçerin) ve Karahan ile tekrar görüşmelerimi tekrarladım. Bütün Sovyet Hükümeti bir suç kurumu seviyesine inmiştir. Bolşevikler oyunun bittiğinin farkındadırlar ve bir suç çılgınlığı işine girişmişlerdir…"

"Tehlike şimdi o kadar büyüktür ki, Rusya'daki Bolşevizm'e bir son verilmezse bütün dünyanın tehdit altında olacağı gerçeğine İngilizler'in ve diğer hükümetlerin dikkatini çekmeyi bir görev bilirim...

Bolşevizm'in acil bir şekilde bastırılmasının dünyanın şu anda en büyük problemi olduğunu düşünüyorum. Bolşevizm yılanının başı en başından ezilmezse öyle ya da böyle, bir ulusa sahip olmayan ve tek amacı mevcut düzeni bozmak olan Yahudiler tarafından organize edilen ve hâlâ sürmekte olan savaş bütün Avrupa'ya hatta bütün dünyaya yayılacaktır.

*

"Bu tehlikeyi engellemenin tek yolu bütün güçlerin yer aldığı kolektif bir harekettir."

13 Kasım 1934'de Varşova'da çıkarılan ve Doğu Avrupa Yahudi yayınlarından biri olan "The Moment" gazetesinde, "Laser Moissejewitsch Kaganowitsch" (Stalin'in vekili ve sağ kolu) adlı bir makale (In No: 260B) yayınladı. Makalede şöyle diyordu:

"Laser Moissejewitsch bir gün Çarın ülkesini yönetecek olan muhteşem bir adamdır…

Yakında 21 yaşında olacak kızı şu anda Stalin'in karısıdır…

Laser Moissejewitsch Yahudiler'e karşı çok iyidir. Görüyorsunuz ki böyle bir adamın anahtar pozisyonlardan birinde olması iyidir."

Yahudiler'in bütün nüfusa oranı 1.8 iken, Parti ve Hükümet'te U.S.S.R.'nin en yüksek konseylerinde en yetkili pozisyonlarda 20'den fazla Yahudi ve yalnızca 17 Rus görüyoruz.

İçişleri Halk Delegesi (Daha önce Tscheka ve O.G.P.U.) Yahudi Jagoda'dır. Komünist Enternasyonal'da ("Dünya Devrimi Genelkurmay Başkanı) en önemli rolü oynayan Yahudi Pjatnitzkidir.

Bütün ülkelerde Bolşevik Devrim hareketinin liderliği Yahudi ellerdedir. Polonya ve Macaristan gibi bazı ülkelerde bu hareketin tek kontrolcüsü onlardır.

Mart 1935'de Yahudi komünist Schmelz'e karşı açılan dâvâda Polonya Emniyet Müdürü Landebzrski, tanık olarak, Polonya'da komünist hareketler için tutuklananların yüzde 98'inin Yahudi olduğunu bildirmiştir.

*

Çin'in Bolşevikleştirilmesi hareketinin gerçek lideri Yahudi Borodin-Grusenbergdir.

Bununla birlikte hesabı kapatabiliriz.

Bu komünizmin gerçek yüzüdür. Bu onun teorisi, pratiği ve propagandasıdır.

Gerçeklerin, çoğunlukla resmi kaynaklardan toplanmış, açık ve sabit bir raporunu sundum. Lakin bu rapor etkileri normal medeni insanı şok edecek derecede korkunç ve tiksindirici bir duruma işaret etmektedir.

Bu "Proletaryanın Kapitalizm Boyunduruğundan Özgürleştirilmesi" gerçeği, hayal edilebilecek en kötü ve en acımasız kapitalizm çeşididir.

Uluslararası Yahudilik'te vücut bulan Mammon inancı ve materyalist düşüncesi altında plânlanmış, işleme konulmuş ve uygulanmış ve tüm dünyaya yayılmıştır. Bu sosyal bir deney değildir.

Bütün uluslarda Hint Avrupa sınıflarının gasp ve yağması ve bir Yahudi cehennemiyle değiştirilmesi amacında muazzam bir sistemden başka bir şey değildir.

Kendilerini burada insanlığın özgürleştiricileri ve yeni bir öğretinin havarileri yerine koyan insanlar gerçekte, medeni dünya için anarşi ve kaosun habercisidirler.

Artık söz konusu olan politik bir bilinmezlik, bir soru değildir. Bu şey politik kurallar ya da disiplinlerle değerlendirilip, yargılanamaz. Bu politik bir maskenin altında yatan kötülüktür.

Dünya tarihi cetveline konulacak bir olay değil, aksine her bir ülkenin kendi hukuki sisteminde işlemesi gereken bir konudur.

Gücü kazanmak ve elinde tutmak için kendi kullandığı aynı acımasız ve vahşi yöntemlerle karşılık verilmelidir. Burada hiçbir pazarlık olamaz çünkü Avrupa'yı tehdit eden tehlike ağırdır. Bir gecede dünyanın medeni uluslarına sızabilir ve evrensel bir facia yaratabilir.

*

Onunla barış yapan devletler çok yakın zamanda, Bolşevizm'i evcilleştirecek olanların kendileri olmadığını aksine Bolşevizm'in onları ayakları altına alacağını, tecrübeyle öğrenecekler. Komüntern'in uygulamalarını değiştirdiği söylenemez.

Her zaman olduğu gibi, alenen Batının düşüşünü getirmeyi amaçlayan, propagandacı ve devrimci bir makine olarak kalacaktır.

Bolşevizm bütün ulusların, dinlerin ve medeniyetlerin düşmanıdır. Dünya Devrimi her zaman olduğu gibi şimdi de onun tek amacıdır. Stalin'in kendisi Ocak 1935'de, Savaş Komiserliği'nin bir organı olan "Kızıl Yıldız" için muzaffer bir şekilde şöyle demiştir:

"Lenin'in bayrağı altında, proletar devrimle bütün dünyada zafer kazanılacaktır." Komünist göçmen Pieck, bu yıl 28 Haziran'da gerçekleşen Yedinci Komüntern Dünya Kongresi'nde şöyle demiştir:

"Sosyalizm'in Sovyet Rusya'daki zaferi aynı zamanda Sosyalizm'in dünyadaki zaferinin de kaçınılmaz olduğunun kanıtıdır." Kongreden bir gün önce, "L'humanite" (Fransız Komünist Organı) bunu coşkuyla kutlamıştır: *"Çok yaşa Komüntern, çok yaşa Dünya Devrimi Genelkurmay Başkanı."*

Bolşevizmle yolculuk etmek ne politik alanda ne de hayatın genel disiplinleri alanında mümkün değildir.

Sovyetler Birliği'nin, Amerika Birleşik Devletleri tarafından tanınması komünist propagandanın, sayısız grevlerin ve tüm Amerika'da genel bir huzursuzluğun yükselmesine sebep olmuştur.

Fransa ve Sovyetler Birliği arasındaki askeri anlaşma, belediye seçimlerinde komünist oyların artmasına ve böylece diğer partiler kaybederken, komünistlerin 43 bölgede kazanmalarına ve daha önce tuttukları bölgelerin sayısını ikiye katlamalarına sebep olmuştur.

Çekoslovakya ve Sovyetler Birliği arasındaki askeri ittifak ordunun sabotaj edilmesine ve ardından yapılan seçimlerde komünist oyların beklenmedik bir derecede artmasına sebep olmuştur.

*

Her kim Bolşevizmle anlaşma yaparsa bundan esefle pişman olmak için pek çok sebebi vardır. Farklı uluslar için reçeteler yazmak ve onlara danışmanlık yapmak gibi bir düşünce kadar akıllarımızdan geçmeyen ve bize bu kadar uzak olan başka bir şey yoktur.

Biz onların içişlerine dahil olmayız. Sadece Avrupa'yı tehdit eden tehlikeyi görüyoruz ve bu tehlikenin büyüklüğünün farkına varılabilmesi için bir uyarı niteliğinde seslerimizi yükseltiyoruz.

Bize kalırsa bu tehlikenin tamamen üstesinden geldik. Üstelik belki Almanya'da yaptığı işler dışında, Führerimizin ina-

nılmaz hizmetleri, Almanya'nın dünya Bolşevizmi'ne karşı bu aşağılık Asyalı-Yahudi selinin dalgalarının kendi acısı içinde birbirine girip dağılmasına sebep olan bir bariyer olduğunu dünyaya duyurmuştur.

Bize yalnızca Bolşevizm'in dünyanın en büyük düşmanı olduğunu değil aynı zamanda onunla yüzyüze gelip onu yenmeyi öğretmiştir. Bu öğretinin yanında bütün ulus için daha yeni, daha asil ve daha iyi bir idea yaratmıştır. Savaşlarımızı İdea'nın Işığı'nda savaştık ve sınırlarımıza onun ışığıyla zaferi getirdik.

Bu fikir Almanya'yı Bolşevizm tehdidinden kurtarmamızı ve onu bütün Alman ulusu için kesin olarak sürgün etmemizi sağladı. Bugün bu sinsi güçle nasıl başa çıkabileceğimizi biliyoruz.

Ulusumuz bu kızıl anarşinin zehrine karşı bağışıklık kazanmıştır. Komünist dünya propagandasının yanlış ve içi boş sözlerine inanmayı reddetmiştir.

Ciddiyet, çalışkanlık, sabır ve disiplinle kendini, yine kendi kaderinden ortaya çıkan problemlerin çözümüne adamıştır. Tarih bir gün Führer'e, Bolşevizm'i devirerek Almanya'yı bu en fena ve ölümcül tehlikeden kurtarıp, böylelikle bütün batı medeniyetlerini önünde uzanan bu cehennem boşluğundan kurtardığı için teşekkür edecektir.

*

Dilerim, onun tarihi misyonunun büyüklüğünün anlaşılması gelecek nesillere bırakılmaz ve çağdaşlarımız tarafından da takdir edilip, onun gerçek öğretilerine göre davranılmaya başlanır.

Führer'in ve Parti'nin gerçek ve sadık Eski Bekçileri olarak, bu dünya tarihinin tecrübe ettiği en kararlı mücadelemizde, onun sancakları altında olmanın neşesini yaşıyoruz.

"Yaklaşmakta olan bu kıtlık baharında, 1933 yılında Ukrayna'da, Volga bölgesinde, Kuzey Kafkaslar'da ve diğer bölgelerde yaşanan, sayısız masum insanın açlıktan öldüğü olaylara benzer olaylar mı yaşayacağız?"

"Şimdiye kadar aşağıda imzası olan bu organizasyonlar, insanlık ve refah şartları ile ilgili meselelerin politika ve sosyal çıkarlardan bağımsız olarak ele alınması gerektiğini savunmuştur.

Onlar, bu şartlar hakkında sessiz kalmamayı ve mantığın sesinin tekrar konuşmasına izin vermeyi en temel insani ve yardımsever doğanın bir görevi olarak görürler. Açlıktan kıvranan ve ölen insanlar uğruna ve 1933'deki gibi bir katliamdan kaçınmak adına, refah için gerekli şartların garantiye alınmasını ve bu durumun tamamıyla kesinleştirilmesini talep ediyorlar."

İmza atan organizasyonlar şöyledir:

Sovyetler Birliği'nde Açlık Çeken Bölgeler İçin Mezhepler ve Uluslar Arası Yardım Komitesi, Kilise Yardım Eylemi için Avrupa Genel Merkezi Mezhepler ve Uluslar Arası Rus Yardım Komitesi, Yahudi Rus Yardım Derneği.*

*

TEORİ VE PRATİKTE BOLŞEVİZM

10 Eylül 1936'da Nürnberg'de,

8. Nasyonal Sosyalist Parti Kongresi'nde

Yapılan Konuşması

"Bolşevik Devrimi'nin kurucusu Lenin, açık bir şekilde belirtmiştir ki, kandırmaca, Bolşevik mücadelede yalnızca haklı değil aynı zamanda en etkili yöntemlerden biridir."

Joseph Goebbles, Nürnberg, Eylül 1936

Führer'im!

Ekselansları!

Saygıdeğer misafirlerim

Nasyonal Sosyalist Parti Üyesi Yoldaşlarım!

Bolşevizm fenomeninin, Marks'ın teorisinde anlatıldığı ve Sovyet Rusya tarafından uygulandığı şekliyle, teorik bir olgu ve medeni insanların, entelektüel olduğu kadar politik açıdan da göz önüne alması gereken politik bir gerçeklik olarak hâlâ Batı Avrupa'da dikkatleri üzerine toplaması gösterir ki; uluslararası Bolşevizm'in doğası ve temel yapısı hakkında ölümcül bir kavrayış eksikliği mevcuttur. Bolşevizm olarak adlandırılan şeyin, genel anlam da *"idea"* ve *"dünya görüşünden"* (Weltanschauung) anladığımızla uzaktan yakından hiçbir ilgisi yoktur. Kanıtlanabileceği gibi, Museviler tarafından akıl edilmiş, medeni Avrupa uluslarını yok etmeyi ve bütün ulusları kendilerine tabii hale getirecek bir Uluslararası-Yahudi dünya rejimi kurmayı amaçlayan kriminal ve iflah olmaz bir çılgınlıktan başka bir şey değildir.

Bolşevizm'in tohumları sadece Yahudi bir beyinde atılmış olabilir ve metropolisin steril asfaltı bile tek başına bu şeyin büyümesi ve yayılması için yeterlidir. Böyle bir olgu sadece, savaş ve onu takip eden ekonomik krizle, ahlâki ve ekonomik açıdan harap edilmiş bir insan türü tarafından kabul edilebilir.

Bu tip insanların arasında yayıldı ve kabul gördü çünkü kriminal ve çılgın doktrini onlara çekici geldi.

Bahsetmeye gerek olmasa da, burada bir kez daha vurgulanabilir ki biz Nasyonal Sosyalistler, politik mücadelemize başladığımız ilk saatten şu zamana kadar yaptığımız gibi, bu dünya tehlikesine karşı amansızca savaşırken anti-sosyalist ya da kapitalizm yanlısı hiçbir görüşü savunmadık.

Bolşevizm'e karşı mücadelemiz sosyalizm karşıtı değil, aksine onu destekleyici bir mücadeledir. Tavrımız, saf ve gerçek bir sosyalizmin sadece onun en değersiz ve hasta doğmuş çocuğu olan Yahudi-Bolşevizmi'nin ortadan kaldırılmasıyla anlaşılabileceği görüşüyle ortaya çıkmıştır.

Bolşevizm'e karşı sürdürülen savaş yalnızca, halkın hayatı için yirminci yüzyılın dinamik değer ve standartlarına uygun, yeni bir yapılandırma kurmuş insanlarla başarıyla sonuçlandırılabilir: ulusal formda bir sosyalist yapılandırma.

Bütün ulusların orta sınıf burjuvasının Bolşevizm'in üstesinden gelmekte aciz kaldığı ve ona karşı sürdürülen kavgaya uygun olmadığı kanıtlanmıştır.

Bolşevizm'e ilham veren ve yöneten prensiplere dair net bir sezgi bile oluşturamamışlardır. Onlar gerekli olan manevî nitelik, ilkeli farkındalık, politik bağlılık ve güçlü ahlâki karakterden-ki tek başına bile Bolşevizm ile yüzleşmelerini sağlayabilir,- yoksundurlar.

Gerekli içgörüye sahip olmamanın yanında, sözüm ona "daha büyük bir tehlikeyi engellemek" adına, ne zaman bir fırsat doğsa Bolşevizm ile uzlaşmaya bile kalkışırlar. Burjuva dünya ve Radikal Bolşevizm arasında yapılan her anlaşma, güçlünün her zaman zayıfı alt edeceğini öngören doğa kanunu sebebiyle, Bolşevizm'in burjuvazi üzerine zaferiyle sonuçlanır.

Bolşevizm, politik güce sahip diğer bütün gurupların üzerinde, en az bir kesin avantaja sahiptir.

Bu da kendisine karşı olanları mutlak ve açık bir direnişle kabul etmesidir. Her milletin artıkları arasında var olan, düşük kalite, devlete ve onu destekleyen fikirlere karşı olan insanları hiç sakınmadan seferber eder.

Bir ırkın bütün üretken ve değerli öğelerinin yıkımını amaçlayan, alçak ve saldırgan içgüdünün bir organizasyonudur. Genellikle, nihai politik amacına ahlâkı hiçe sayan, ilkesiz ve kriminal aktivitelerle ulaşmakta kararlı, yabani bir azınlıkla kurulmuş, bir politik gücü elinde tutan bir gurup tarafından benimsenir.

Fakat Bolşeviklerin pratik açıdan taviz vermeye hazır yapıları, söz konusu ilkeler olduğunda da taviz verebilecekleri şeklinde anlaşılmamalıdır.

En temelde, Bolşevizm için taviz verme-uzlaşma diye bir kavram bulunmaz. Eğer bir taviz verirse bunu sadece tek bir sebepten dolayı yapar. Bunu sınırsız güce ulaşmak için bir araç olarak kullanmak amacıyla.

Güç kazanmasına yardım etmiş olanların, gücü kazandıktan sonra boğazlarını kesmek konusunda tereddüt etmez. Bazı Batı-Avrupa devletleri'nin gücün, terbiyeci Front Populaire ile

Bolşevizm'in elinden alınabileceğine inanan burjuva politikacıları için pek de çekici bir manzara değil.

Bolşevizm güçsüz olanın diktatörlüğüdür. Sahtecilikle güce el koyar, baskıyla gücü elinde tutar. Onunla savaşabilmek için onu tamamıyla bilmek ve anlamak ve en derin sırlarına vakıf olmak gerekir. Bir ulusun daha değerli olan güçleri, Bolşevizm'i yok etmek için seferber edilmelidir. Çünkü o "insanlığın ırk karşıtı güçleri" olarak adlandırılabilecek her şeyin örgütlenmesidir.

Bolşevizm'in bilhassa ustalığını gösterdiği bir alan vardır. Negatif propaganda. Uluslararasında yerini yalan ve ikiyüzlülüğü kullanarak edinir. Bu politik çılgınlığın doğasının ve içyapısının çarpıtılmış bir resmini sunmayı hedefler. Lenin, Bolşevist Devrim'in babası, açık bir şekilde belirtmiştir ki, kandırmaca Bolşevist mücadelede yalnızca haklı değil aynı zamanda en etkili yöntemlerden biridir.

Schopenhauer, Yahudiler'in yalan uzmanı olduklarını ve dolayısıyla Bolşevizm ve Yahudi toplumunun yakın akraba olduğu gerçeğinin şaşırtıcı olmadığını söylemiştir. Yahudi Bolşe vizmi yalan manipülasyonu ustasıdır.

Bu metot dürüst ve nezih insanları o kadar afallatmıştır ki, bu duruma samimi bir direniş gösteremezler. Bu da tam olarak Yahudi Bolşevistler'in amaçladığı şeydir. Sıradan dürüst insanın, kendileri gibi cüretkâr ve yüzsüz bir aldırmazlıkla nasıl yalan söylenebileceğini anlama yetersizliği üzerine kafa yorarlar.

Bu şekilde yalan söylemek mümkündür. Bolşevizm göstermiştir ki bu mümkündür ve pek çok şüpheci insanı şaşırt-

mak ve kendi taraflarına kazanmak konusunda başarılı olmuştur.

Bolşevizm'in doğasına uygun olarak, yaptığı propaganda saldırgan ve uluslararasıdır. Bütün dünya uluslarını anarşi ve Bolşevizm altında bir araya getirme amacıyla radikalleştirmeyi hedefler.

Muazzam miktarda hatta sınırsız denebilecek kaynağa sahiptir, çünkü Bolşevik diktatörler bütün Rus ulusuna, bu amaç için para harcamak uğruna, sefalet çektirmektedirler. Bu tür bir propaganda dış ülkeler için özellikle fark ettirmeden zarar verici niteliktedir, çünkü mesela Komüntern'in yabancı mangaları gibi, o ülkelerdeki komünist partiler tarafından desteklenirler.

Rusya dışındaki komünist partiler Komüntern'in yabancı lejyonlarından başka bir şey değildirler. Onların desteğiyle Bolşevizm, kökleri her bir milletin ulusal ve politik yapısına yayıldığı için saldırılması zor olan, dâhiyane tahrik plânları tasarlar ve düzenler.

Emirlerini yabancı bir ülke otoritesinden alan, yerel bir partinin var olmasına izin vermek, bir ülke için en büyük tehlikelerden biri olarak değerlendirilmelidir.

Tecrübeler gösterir ki, güçlü bir komünist partinin varlığı, az çok Stalin'in, onların Yerel – Sosyal – Ekonomik – Askeri – Yabancı Politikalarıyla ilgili emirlerine bağlıdır.

Mesela, Batı Avrupa'nın "Büyük Güçler"inden biri, bir anlaşmayı tamamlarken, öncelikle Moskova'nın, kendi toprağında yer alan bir Komünist Parti'ye orduyu küçümsemeyi ve askeri amaçlarla nüfuz oluşturmayı bırakmasını emretmesini istemek zorunda kalmıştır.

Çeşitli ülkelerdeki komünist şubeler, Bolşevik Devrimi'ni hazırlama ve gerçekleştirme emri almışlardır.

Modelini Moskova'nın çizdiği bu dâhiyane propagandaya devam etmek için eşi görülmeyen, yüksek miktarda kaynağa sahiptirler.

Bu propagandanın tek bir maksadı vardır. Ya Sovyet Rusya gerçeklerinin dışarıya sızmasını engellemek ya da bu gerçekleri saptırmak ve böylece bu gerçeklerin doğruluğunun güvenilirliğini kaybetmesini sağlamak amacıyla, Bolşevizm'in gerçek doğası konusunda diğer ulusları yanıltmayı amaçlar.

Böyle bir politika izlemesinin sebebi, Sovyetler Birliği'nin, özellikle daha medeni ve aydın nüfusuyla Batı Avrupa'nın, kendi yerel durumları hakkında bilgi sahibi olmasına izin veremeyecek olmasıdır.

Bolşevist teorinin zehiri çekici ve baştan çıkarıcı olabilir fakat Bolşevizm uygulamada korkutucu ve dehşet vericidir. Ona giden yollar iskelet dağlarıyla işaretlenmiştir. Bu mutsuz araziyi bir kan ve gözyaşı okyanusu kaplamıştır. İnsan hayatı bütün değerini kaybetmiştir.

Terör, cinayet, vahşilik – bunlar Bolşevist devrimini karakterize eden özelliklerdir, ister Rusya'da olduğu gibi başarılı olmuş, ister Macaristan, Bavyera, Ruhr Bölgesi ve Berlin'de oldu gibi başarısızlıkla sonuçlanmış, ister İspanya'da olduğu gibi hâlâ güç için savaşına devam ediyor olsun.

Bolşevizm kontrolü ele geçirdiğinde teori ve uygulama arasındaki çatışmalar konusunda endişelenmeyi bırakır: ve o zaman karabinalar ve makineli tüfekler hüküm sürmeye başlar.

Fakat kendi evi dışındaki bütün her yerde, dünyayı gerçek doğası hakkında yanıltmak için, büyük bir titizlikle plânlanmış propaganda mekanizmasını kullanır. Avrupa burjuvası sistemin nasıl işlediği konusunda en ufak bir bilgiye dahi sahip değildir. Aynı ifadeyi defalarca dile getirerek, bir karara varmaktan kaçınırlar.

Bu ise *"Hiç kimsenin yabancı bir ülkenin içişlerine karışmaya hakkı olmadığı"*dır. Lakin şu anda Rusya'nın gerçekliği olan, İspanya'da uğruna ya da karşısında savaşılan ve diğer Avrupa Devletleri'nde ölümcül bir şekilde kendine yol hazırlayan şey bütün dünyayı ilgilendiren bir kaygı unsurudur.

Bu artık hayata karşı farklı bakış açıları hakkında teori üretenler (Weltanschauun gstheoritiker) ile başa çıkılabilecek bir problem değildir. İhmalkârlıkları yüzünden, Avrupa'yı gelmiş geçmiş en ağır krize ve sonucunda yıkıma götürecek bir gelişmeden sorumlu olmak istemiyorlarsa, bu problemi ciddi bir şekilde ele almaları gerekecek.

Bugün Avrupa'nın karşı karşıya kaldığı Bolşevizm problemi bir olmak ya da olmamak sorusudur. Tam burada ve şu anda insanlık ya bu tarafta ya da karşı tarafta yerini almıştır. Bolşevizm'in yanında ya da karşısında kesin bir taraf alınması ve bundan doğacak sonuçların kabul edilmesi gerekecektir.

Bir başka mesele de karara bağlanmalıdır: Bolşevizm'de Yahudi Cemaati'nin oynadığı rol meselesi. Başka herhangi bir ülkede Yahudi Cemaati'nden bahsetmek bile tehlikeli olacağından, kısa bir süre önce Almanya'da olduğu gibi, bu durum sadece Almanya'da açık bir şekilde tartışılabilir. Yahudiler'in Bolşevizm kurucusu ve temsilcisi olduğuna dair hiçbir şüphe olamaz.

Rusya'da eski lider sınıfı tamamıyla saf dışı bırakıldığından, Yahudiler dışında bir lider sınıfı kalmamıştı. Dolayısıyla Bolşevizm'in kendi içindeki her çatışma az çok bir Yahudiler arası aile tartışmasıdır.

Yahudiler'in Yahudiler tarafından vurulması gibi, Moskova'da son zamanlarda görülen infazlar sadece güç hırsı ve bütün rakiplerin yok edilmesi gerekçeleri ile açıklanabilir.

Yahudiler'in birbirleriyle her zaman büyük bir uyum içerisinde oldukları inancı yaygın bir hatadır. Yalnızca, bir azınlık gurup olarak, daha geniş bir millî çoğunluğun baskı ve kontrolü altında yaşadıklarında birlik içinde olurlar.

Günümüz Rusyası'nda durum artık bu şekilde değildir. Yahudiler güce sahip olmuşlarsa, Rusya'da sahip oldukları gibi, ırklarını tehdit eden tehlike sebebiyle askıya alınmış olan eski Yahudi rekabeti yeniden başlar.

Bolşevizm'in altında yatan idea, ulusları ortadan kaldırmak gibi şeytanca bir amaç uğruna kültürün parçalanması ve yok edilmesi ideası, yalnızca Yahudi bir beyinde yaratılmış olabilir.

Bolşevizm faaliyetinin, bütün korkutucu acımasızlığıyla, yalnızca Yahudiler tarafından sürdürülebileceği gibi...

Doğalarına uygun olarak bu Yahudiler asla gerçek yüzlerini göstermezler. Yeraltında çalışırlar ve Batı Avrupa'da Bolşevizm ile herhangi bir ilgilerinin olduğunu inkâr ederler. Bu sebeptendir ki her zaman düzgün ve terbiyeli bir davranış sergilemişlerdir ve bu şekilde olmaya devam edeceklerdir.

Fakat biz onların sırrını açığa çıkardık. Dahası, bizler dünyada insanlığın dikkatini bu suçlulara çeken tek insanlarız.

Doğacak hiçbir sonuçtan korkmuyoruz ve onları hak ettikleri isimleriyle çağırıyoruz. Almanya'da, bir Yahudi'ye *"Yahudi"* diye seslenenin hapse gönderildiği zamanlar vardı. Fakat buna rağmen biz bunu yapma cesaretini gösterdik.

Bugün bile dünya, Yahudiler'in Yahudi ya da Bolşevistler'in suçlu olarak çağırılmasına, asil bir kendini dizginleme ve çok iyi sahnelenen ahlâki bir kınama ile karşı çıkıyor.

Lakin Almanya'yı nasıl Yahudi ırkının o çok tehlikeli asalak karakterine inandırmayı başardıysak, dünyanın da Yahudiliğin ve Bolşevizm'in gerçek yüzünü görmesini sağlayacağımız hususunda kendimize güvenimiz tam.

Aynı zamanda, "Suçlu Yahudilerdir! Suçlu Yahudilerdir!" diye ilan ederek, bu ölümcül tehlikeyi herkese göstermekten ve korkunç kriz ve kargaşalara maruz kalan insanların dikkatini çekmekten yorulmayacağız.

Bu suçlama Yahudiler'in, nefretle bozulmuş yüzlerine bir kırbaç gibi inecektir. Demokratik yöntemlerin kamuflajına adapte olmaya çalışsalar da bu onlara yardım etmeyecektir.

Bu metot zeki insanları etkilemek için biraz fazla mahiranedir. Yalnızca kültürsüz entelektüelleri etkilemek için kullanılan bir üçkâğıttır.

Bu sloganı bir karar vermekten kaçınmalarını sağladığı için hoş karşılarlar.

Bazı Fransız ve İngiliz gazetelerinin, sözde Nasyonal Sosyalist Diktatörlüğü'nün bir prototipi ve benzeri olduğunu ileri

sürdükleri sözüm ona Bolşevist Demokrasisi, terör, kan ve cinayet içinde yüzmektedir.

Her birkaç yılda Bolşevist despotlar, acımasız bir terörizm periyodunun ardından ne zaman Avrupa'ya kendilerini kanıtlama gereği hissetseler bu milattan kalma sloganı kullanırlar. Hemen ardından komünist propaganda büroları tarafından asılsız, uydurma haberler yayılır ve yeni bir anayasaya ve uluslararası oylamaların Rusya'ya devredileceğine dair boş vaatler verilir. Lakin bütün bu vaatler dar görüşlü cahillerin o meşhur aklî uyuşuklukları ve kısa hafızaları üzerine spekülasyon yaratan gerçek dışı ifadeleridir.

Gerçekte Bolşevizm dünyanın tecrübe ettiği en duygusuz kan ve terör düzenindir. Onu gücün ellerinden alınmasını imkânsız kılmak için plânlayanlar da, uygulayanlar da Yahudilerdir.

Biz Nasyonal Sosyalistler, ulusal gücümüzü onurlu bir biçimde meşru kılmak ve güçlendirmek için hemen hemen her yıl, gizli oylama çerçevesinde yapılan genel seçimlerle ülkemizin iradesine başvurduk. Bolşevizm ise İnsanlardan ve İşçi ve Köylüler Ülkesi'nden bahsederken, yüzünde tek bir kelime yazılıdır: Baskı.

Herkes kendine ait belli bir Bolşevizm fikrine sahiptir. Büyük çoğunlukla bu fikir kendi beyninin bir ürünüdür. Ardından propaganda yardımına koşar.

Bu propagandanın çalışma yöntemi bir insanın, bir gurubun ya da bir ulusun mantalitesine göre bir Bolşevizm resmi oluşturur. Bütün hepsi yapay bir şekilde oluşturulur ve içerisinde gerçek bir doğruluk temeli bulundurmaz.

Büyük bir ülkenin temsilcileri Moskova'da yeni bir metro istasyonu hakkında kolayca hevese kapılabilirler ki başka herhangi bir metropolde hiç dikkat çekmeyecek bir olaydır.

Bolşevistler bir yabancıyı kendi ulusal marşıyla karşıladıklarında, bu yabancılar, hiçbir rasyonel sebebe dayanmadan, Bolşevizm'le ilgili önceki fikirlerinden vazgeçip onlarla arkadaş olurlar.

Moskova'daki Kızıl Yahudiler enayilere nasıl davranacaklarını bilirler. Yaratılmış burjuva dünyanın tavrıyla nasıl dalga geçtiklerini hayâl etmek de caizdir.

Dolayısıyla bize karşı oldukça korkusuzdurlar. Çünkü biz onları tanımış ve asıl temellerini, Avrupa'da kabul gören Bolşevizm anlayışına dayandırmaya boyun eğmişizdir. Bize karşı nefretleri sonsuzdur. Bu politik mücadelemizin karakterine atfedilmiş en iyi ve en onurlu övgülerden biridir. Biz maskelerini yırtıp onları dünyaya gerçek yüzleriyle gösteriyoruz.

Bolşevizm'i oluşturan çeşitli insan ve ulusların Bolşevik propagandanın bir ürünü olduğundan daha önce bahsettik. Bu kandırmaca sanatının büyük bir kısmını, insanları Moskova Devleti'nin Komüntern'le bir ilişkisi olmadığına inandırmak oluşturur.

Bu hayâl edilebilecek en ikiyüzlü dolandırıcılıktır çünkü Sovyet Devleti ve Komüntern arasında sadece bir yönetim ayrılığı vardır. Fakat birinin diğerinden bağımsız olduğunu düşünmek, Nasyonal Sosyalist Hareket'in Nasyonal Sosyal Devlet ile bir alakası olmadığına inanmak olur.

Bolşevist propaganda geniş bir ölçekte çalışır. Amacı dünyaya yıkım getirmektir. Yabancı devletlerde yanlış bir şekilde

yorumlanmıştır. Onu kabul eden saf insanlar genellikle en naifleridir. Fakat böyle insanlar mevcuttur ve kendilerine göre bir etkileri vardır.

Bolşevizm pratikte çok farklıdır. Her şey ortada ve ne yaptığını inkâr edemezsiniz. Korku dolu ilerleyişini kanla çizmiştir.

Amacı bütün dünyaya kaotik bir karmaşa getirmektir. Museviliğin bütün ulusları kendi gücü altında toplama girişimini ifade eder. Bu yüzden bu tehlikeye karşı sürdürülen kavga kelimenin tam anlamıyla bir dünya kavgasıdır. Almanya'da başlamış ve Alman topraklarında savaşılmıştır.

Adolf Hitler bu mücadelede tarihi bir liderdir. Biz hepimiz onun temsilcileriyiz ve bu sebeple büyük tarihi bir misyonun öncüleriyiz. Bu iki uç arasında asla bir uzlaşma olamaz. Avrupa'nın eski sağlığına yeniden kavuşması için Bolşevizm ortadan kaldırılmalıdır.

Fakat Yahudiler olmak üzere olan şeyin oldukça farkındadır. En son çabalarından birinde, dünyanın bütün kuvvetlerini Almanya'ya karşı savaşmak üzere harekete geçirmişlerdi. Güçlerini hummalı bir cephane birikimiyle perçinlemek istiyorlar.

Nasyonal Sosyalist Almanya'da var oluşlarına karşı sürekli bir tehdit görüyorlar. Rusya'da kendilerine, hiçbir zaman tehdit altına girmeyeceğini düşündüklerini bir ev kurmuşlardır. Yüzde doksan sekizine kadar bu oluşum Sovyetler arasında oluşan yeni bir burjuva sınıfını temsil eder. Düzenbaz, içten pazarlıklı, entrikacı, komplocu, koyun sürüsü ve önemsiz insanları. Şimdi yüksek pozisyonlara gelmiş bu Yahudiler de-

ğersiz sahtekârlıklarını büyük ölçekli bir alanda, 160 milyondan fazla bir insan topluluğu üzerinde uygulayabileceklerdir.

Onlar kesinlikle hiçbir prensibi olmayan, acımasız tiranlardır. İnsanlığın üzerine, amacı facia ve yıkım olan evrensel bir felâket gibi çökerler.

Bolşevist propagandanın öğretisini anlatmada yeterince cin fikirli oldukları konusuna daha önce değinmiştim. Bu, duruma göre radikal ya da ılımlı olabilir.

Terörist Dimitroff'un Komüntern karşısında konuşurken takındığı tavır, Litwinoff'un Milletler Cemiyeti önünde takındığı tavırdan farklıdır. Bolşevist propaganda şartlara uyum sağlamak için dinci ya da din karşıtı olabilir. Tamamıyla bilinçsizdir ve istenilen sonuca ulaşmak için bütün yöntemler mubahtır.

Bu propaganda dünya çapında çeşitli ulusların Komünist şubelerinden oluşan karmaşık bir düzeneğe sahiptir. Bu düzeneği işleyişe sokmak içinse tek bir düğmeye basması yeterlidir. Bu düzenek her bir devlette ya açık ya da gizli bir şekilde faaliyetini sürdürür.

Onun çalışmasına izin veren ulusa ne yazık! Bir gün o ulus, bu isyana teşvik eden faaliyet tarafından zayıf düşürülecek ve sadece bu fenomen gerektiği gibi ciddiye alınmadığı için parçalanacaktır.

Biz Nasyonal Sosyalistler, Bolşevizm hakkında konuştuğumuzda sözlerimizi seçmek zorunda kalmadığımız, mutlu bir pozisyondayız. Biz gizli kabinelerin diliyle konuşma gerekliliği duymayız. Biz insanların dilini konuşuruz ve dolayısıyla diğer uluslardan insanların bizi anlayacağını umarız. Biz bir

şeyleri kendi isimleriyle çağırabilecek kadar şanslıyız ve bu yüzden bunu bir görev biliriz.

Dünyanın gözleri açık olmalıdır. Avrupa'yı saran bu tehlike karşısında sessiz kalamayız, kalmamalıyız. Her ulus ve onların devletleri kendi kararlarını vermekle yükümlüdür fakat kendini ifade ve sezgi gücüne sahip her bireyin de zamanın ihtiyaçlarına bir ses olmak ve yaklaşan felâketi haber vermek için kendi görüşlerini paylaşması bir zorunluluk ve haktır. Bununla baş edebilmek için Bolşevizm en büyük yıkımı harekete geçirir.

Dolayısıyla bu evrensel tehlikeye karşı herkesi haberdar etmek için bu Parti Kongresi avantajını kullanıyoruz. Bolşevizm'in aslında nasıl bir uygulama içinde olduğuna dikkat çekmek ve öğretisinin altına saklandığı maskeyi kaldırmak için bu şansı kullandım ve bunun sonucu olarak öğrenilmesi ve asla unutulmaması gereken zamanımızın tarihi gerçeklerinin anlaşılmasına yardımcı olduk.

Ve şimdi asıl noktaya vardık.

Batı Avrupalı işçi Sovyetler Birliği'ni bir proletarya devleti, başka bir deyişle kendi devleti, olarak görmeye meyillidir. Rusya'da işçi sınıfının kapitalist sömürücüleri egale etmeyi ve özgür işçilerin şimdi kendilerine ait bir devlet inşa etmekte olduğu, "İşçi Sınıfının Anavatanı," proletarya diktatörlüğünü kurmayı başardığını düşünür.

Lakin David Ricardo ve Marx-Mardochay gibi Yahudiler Marksist öğretinin yaratıcılardırlar ve Lasalle, Wolfssohn, Adler, Liebknecht, Luxemburg, Levi vb. gibi Yahudilerse bütün işçi hareketini organize etmişlerdir. O güvenli yönetici

koltuklarından, Yahudiler, işçileri barikatlara koşturmuştur. Paul Singer, Schiff, Kohn vb. gibi Yahudiler Marksist Bolşevizm'in finansörleridirler.

Sovyet Devleti neredeyse tamamen Yahudilerden oluşmuştur ve hâlâ da öyledir. Tek bir işçi bile yöneten sınıfa, devlet kadrosuna dâhil değildir.

Son zamanlarda Moskova'da vurulan neredeyse bütün Bolşevist liderler Yahudidir. Bu İnter-Yahudi çatışmasından kazanan gurup olarak çıkan ve şimdi Sovyetler Birliği üzerinde diktatörlüğü elinde tutan "Üçler Erki," hepsi Yahudi olan ve Ghetto'dan gelmiş:

Herschel-Jehuda (Jagoda), OGPU başkanı

Lazarus Mosessohn Kganawitsch, Stalin'in kayınbabası ve Ulaştırma Vekili

Finkelstein-Litwinoff, Dış İlişkiler Vekili'nden oluşur.

Sovyetler Birliği Devleti bir proletarya diktatörlüğü değil, geri kalan bütün nüfus üzerinde baskı sağlamış bir Yahudiler diktatörlüğüdür.

Bolşevizm'in politik ajitasyonu, ekonomik alandaki demagojik propagandasıyla eştir. Sovyetler Birliği'nde bir işçinin adeta bir asalak hayatı yaşadığını iddia ederler. 1932 Nisan'ında "Rote Fahne" seçim kampanyasında şöyle bir talepte bulunmuştur:

"Maaş artışını durdurun, maaşlar azaltılmalıdır. Biz günde 7, haftada 40 saatlik çalışma düzeni ve dengeli maaşlar istiyoruz."

Lakin Sovyet Rusya'daki durum nedir? 1928 ve 1935 yılları arasında ekmeğin fiyatı kilogramı 9'dan 75 Kopek'e yükselmiştir.

Bir Sovyet işçisinin aylık maaşı satın alabileceği ekmek miktarı üzerinden ölçüldüğünde yüzde 78,5 düşmüştür. Eğer bir Rus işçisi yaşayabileceği kadar kazanmak istiyorsa normu işçilerin asla ulaşamayacağı kadar averajın üzerine çıkarmış olan Stachanoff Sistemi'ne göre çalışması gerekmektedir. Sonuç ise sıradan Rus işçisinin daha az maaş almasıdır.

1932'de "Rote Fahne" konut yerleşme şartları hakkında Sovyetler Birliği'nde çalışan bir yoldaşı tarafından gönderilen bir rapor yayınlamıştır. Kendisi için elektrik ve merkezi ısıtmaya sahip iki geniş odasının olduğunu yazmıştır.

Ve şimdi de asıl gerçeğin bir resmi. "Leningradskaja Prawda'da," komünist bir gazete, şu şekilde yazar: "Ben, benim bir buçuk yaşındaki küçük oğlum, erkek kardeşim ve tüberküloz hastası kız kardeşim tek bir küçük ve karanlık bir odada yaşıyoruz. Komünist Belediye Komisyonu'na daha önce yaptığımız başvurular sonuçsuz kalmıştır ve biz hâlâ eskiden olduğu gibi bu inanılmaz şartlarda yaşamaya devam ediyoruz."

Rus işçisi ekmek, lahana çorbası ve yulaf lapasından oluşan basit yemeği için gelirinin yüzde 75'lik bir kısmını harcamak zorundadır. Bir Alman işçisinin sahip olduğu hayat şartlarına ulaşabilmek için ortalama maaşın iki katından daha fazlasını ödemesi gerekirdi.

İyi bilinen bir Bolşevist sloganı çalışma özgürlüğünden bahseder. 1932, 20 Haziran'ında "Rote Fahne" şöyle yazmıştır: "Moskova'ya, Leningrad'a, Bakü'ye, Nowosibirsk'e bakın

ve görün emek, ekmek ve özgürlük yalnızca Bolşevik örneğini takip eder ve onun için savaşırsak kazanılabilir."

Sovyet işçilerin Stachanoff sistemiyle çalışmaya zorlanma şekilleri ancak kölelikle bağdaştırılabilir. Fakat Sovyetler Birliği köleliği bile kelimenin yeni bir anlamıyla sunar.

Sovyetler Birliği'nin zorunlu işçi kamplarında çalışan yaklaşık 6,5 milyon insan, adeta dünya üzerinde cehennemi yaşamaktadır. Üç yüz devasa zorunlu işçi kampında Bolşevizm bu işçileri en son kalan enerjisine kadar sömürmektedir. Stalin-Caspian Kanalı zorunlu işçi çeteleri tarafından inşa edildiğinde, yüz binlerce insan gömülmek zorunda kalınmıştır. OGPU'nun Yahudi liderleri Kanalın inşasının inanılmaz derecede kısa bir sürede bitmesini sağlamışlardır.

Bunlar Herrschel Jagoda, Davidson, Kwasnitzki, Isaaksohn, Rottenberg, Ginsburg, Brodski, Berensohn, Dorfmann, Kagner, Angert ve diğerleridir. Musevilik "Proletaryanın Anavatanında" kırbacını sallamıştır.

Bolşevist propaganda köylülerin çalışan sınıfını kapitalist sömürünün pençelerinden kurtarmış olmakla övünür. Bolşevizm masum köylüleri cezbetmek ve güvenlerini kazanmak için "Enternasyonal Köylüler"i kurmuştur ve programında şu bildirge bulunur: "Vergi yükünün köylü orta sınıfın omuzlarından kaldırılmasını ve vergilerin azaltılmasını talep ediyoruz.

Geniş arazilerin kamulaştırılmasını ve toprağı işleyen köylülere ücretsiz kullanım hakkı verilmesini talep ediyoruz."

Gelin gerçekte var olan duruma bir göz atalım! Sovyet Rusya'nın daha önce de Batı Avrupa'ya gerekli tahıl ihracını yap-

mış olan tahıl ambarları artık kendi nüfusunu bile besleyecek durumda değildir. Milyonlarca insan açlık çekmektedir.

OGPU'nun terörist takımıyla köylüler arasında katı bir savaş hüküm sürmektedir. Kaganowitsch, Jagoda ve Bauman gibi Yahudiler köylüler üzerine, 15 milyondan fazla köylüyü ve ailesini ölüme götüren, radikal bir ortak kullanım dayatmıştır.

Bolşevistlerin izlediği köylü politikasının ana başarısı, 7 Ağustos 1932'de, bir köylü tarafından işlenen herhangi bir suçu ölüm ya da on yıla kadar ağır veya zorunlu işçilikle cezalandıran terörist yasadır.

Yahudi Bolşevizm bu kanunu uygularken aynı zamanda bir çocuğun anne-babasıyla olan ilişkisini de suistimal eder. 1934, 28 Mayıs tarihli "Iswestia Raporları"nda babası kolektiften tahıl saklayan bir kız çocuğunun, kendi babasını ele vermesi olayından bahsedilir. Bu terörist kanunla baba ölüme mahkûm edilmiş, kız çocuğu da bu davranışından dolayı resmi olarak tebrik edilmiştir.

Nasyonal Sosyalizm öncesi Almanya'da Komünist Parti askerler için hazırladığı programda şu taleplere yer vermiştir: No 12 – Emir altındaki istenmeyen bütün bireylerin ortadan kaldırılması, No 20 – Kışlalarda yaşama emrinin feshi. Sloganları " Körü körüne İtaatten Kurtulma" ve " Ordunun Demokratikleşmesi"ydi.

Bolşevist diktatörlük oturtulduktan hemen sonra zorunlu işçi nakilleri devreye girdi. Bu emre uymayanlar vuruldular ya da Tscheka'nın kanlı zindanlarına gönderildiler.

Gönüllülerden oluşan bir askeri birlik yerine merkezi otoriter bir irade ve demir proletarya disiplini vardı. Zorunlu olarak çağırılmış acemi birlikler kışlalarda eğitildiler ve en katı kanunlar altında divanı harpler kurulmuştu.

Bütün ordu aristokrasisi, teğmen ve çavuşlardan kızıl polislere kadar olan rütbeler dahil olmak üzere "Yoldaş Kumandanlar"dan seçiliyordu. Sovyet Yahudi Rabinowitsch, "Ordunun Demokratikleştirilmesi" sloganının yalnızca askeri güçler üzerinde kontrol sağlamak için kullanılış bir üçkâğıt olduğunu kabul etmiştir.

Oldukça inanılan bir diğer Bolşevist slogan da "Kadının Özgürleşmesi"dir. İddiası, kadının ev işlerinden kurtarılması ve erkekle aynı sahada yer almasıdır.

1924'de gerçekleşen Komüntern kongresinde açık bir şekilde belirtilmiştir: "Aile ve aile kuralları var olduğu sürece devrim güçsüz kalmaya mahkûmdur."

Fakat Sovyetler Birliği yönetiminde uygulamada, bu göklere çıkarılan "Kadının Özgürleşmesi" kendini farklı bir şekilde gösterir. Kadınlar korunma haklarından mahrum kalarak, erkeklerin talep ve isteklerine boyun eğmek ve ağır beden işçiliğiyle hayatlarını kazanmak zorunda bırakılırlar. En kötü üne sahip işçi kamplarında bile bir milyondan fazla kadın vardır.

Dahası Bolşevist propaganda kadının kendi çocuğuna bakma yükünden kurtarıldığını ileri sürer. Bu görev Sovyet Devleti tarafından bizzat devralınmıştır. Aynı zamanda resmi parti yayını kimsesiz çocuklar ve genç suçlular ordusunun her geçen gün arttığını kabul etmeye zorlanır.

Bolşevist propaganda sisteminin özel ve etkili bir parçası da kürtaja karşı yasal veto hakkının kaldırılması talebidir. Hiçbir mani olmadan on sekiz yıl boyunca devam eden kürtaj uygulaması o kadar yaygın hale gelmişti ki artık Sovyetler kürtaj uygulamasının kaldırılmasını istemektedir.

Kadının sosyal hayattaki yerini ele alan Bolşevist propaganda sapkınlığının zirvesine, burjuvazi sosyal düzeninde zorunlu olarak var olan hayat kadınlığının, Komünizmle en sonunda ortadan kalkacağıdır.

Hayat kadınlığının Sovyetler Birliği'nde olduğu kadar evrensel olduğu, dünya üzerinde başka bir ülke yoktur. İşlerini ellerinde tutabilmek için bile çalışan kadınlar patronlarının bu yöndeki isteklerini yerine getirmek zorundadır.

Kelimenin en doğru anlamıyla, bu "Kadınlar Cennetinde" kadınlar Yahudi Sovyet kabadayılarının açık avı halindedirler.

1933'de kıtlık döneminde, Fransız istatistikçi Harriet tarafından yapılan "iş-gezisi" Batı Liberalizminin kafası karışmış politikacılarının Sovyet propaganda tarafından nasıl ayartıldıklarının kaba bir örneğidir. Pro-nazi eğilimleri olduğu konusunda asla şüphe edilemeyecek Yahudi New York gazetesi "Forward" durumu şu şekilde yayınlamıştır:

"Delegasyonun varışından bir önceki gün, Kiev'in bütün nüfusu gece saat iki de ana caddeleri temizlemek üzere harekete geçmişti.

İhmal edilmiş ve harap durumdaki kasabaya bir Avrupa havası kazandırmak için on bin el çalışmıştı. Bütün kooperatif dükkânları kapatılmış, kuyruklar yasaklanmış ve kimsesiz çocuklar, dilenciler ve evsizler ordusu ortadan kaldırılmıştı.

Atlarının yeleleri beyaz kurdelelerle süslenmiş, askeri birlikler kavşaklarda yerlerini almıştı. Kiev'in o güne kadar hiç görmediği ve bir daha da göremeyeceği bir manzara."

Bolşevist propagandanın cephaneliğinde bulundurduğu en görkemli sergi parçalarından biri de ordunun feshi, her yerde ve tam anlamıyla bir silâhsızlaşma talebidir.

K.P.D. (Alman Komünist Partisi), "Savaşa Son" ve "Silâhsızlanma için ileri" sloganlarıyla şu öneri için bir referandum talep etmiştir:

"Tüm zırhlı gemi ve kruvazörlerin yapımı yasaklanmalıdır."

1932 Şubat'ında Yahudi Finkelstein-Litwinoff sayısız Cenova Konferanslarından birine katılmış ve bütün dünya önünde "tam silâhsızlanma"yı savunmuştur. Bu beyan aynı Litwinoff'un geçen Haziranda yaptığı ve "Tam silâhsızlanma barışın gerçek garantisidir," dediği deklarasyon tarafından da desteklenmiştir.

Bu Bolşevist propagandadır.

Peki ya gerçek nasıldır? Askerlik yaşının düşürülmesi sebebiyle Kızıl Ordu'nun barış gücü iki milyona ulaşmıştır. Ama buna dokuz-on milyon sayıda askerden oluşan eğitimli birlikler de eklememiz gerekir.

Dolayısıyla savaş halinde onbir milyon, hatta bazı dönemlerde ondört milyona varan rakamlarda askeri harekete geçirebilecek durumdadırlar.

Bir savaşın patlak vermesi halinde Kızıl Ordu 160 ve 180 arası yaya birliğe, yirmibeş atlı birliğe saldırı emri verebile-

cektir. Son zamanlarda tanklı birliklerdeki artış, kızıl polis Tuchatschewski tarafından yüzde 2475 olarak açıklanmıştır.

Kızıl Hava Kuvvetleri'nin gücü 6000 uçağa ulaşmıştır. İlk sıra uçakları 3100 ağır ve hafif bombardıman ve keşif uçağı, 1500 avcı uçağa ayrılmıştır.

Bombalama silâhları diğer hepsine baskın gelmektedir ve bu Kızıl Hava Kuvvetleri'nin bir saldırı birliği olduğunun kanıtıdır. Amaç bombardıman uçaklarının saldırı altındaki ülke bir savunma hattı oluşturamadan sürpriz ataklarla yıldırılabilmesidir.

Sovyet stratejistlerin görüşü gelecek savaşın bir savaş ilanı olmadan, uyarısız başlayacağıdır. Aynı zamanda Sovyetlerin dünyadaki en güçlü denizaltı kuvvetine sahip olduğu da genel olarak çok bilinmez.

Kızıl Ordu'nun saldırgan karakteri, liderlerinin saldırgan karakterleriyle kanıtlanmıştır.

Sovyet rejiminde etkinliğin en iyi örneklerinden biri galip Bolşevik devriminin dünya çapında "bariz adaleti"dir. Tuthatschewski'ye göre:

"Bolşevizm dünyayı direk bir etkiyle sarabilmek için temel bir kuvvetle saldıracaktır. Bu kuvvetin en önemli öğesi de onun askeri gücü olacaktır."

İçlerinden en inanılmazı da bütün bu açık bir şekilde oldukça emperyalist yapıda silâhlanmaya rağmen, Bolşevist propagandanın bugün bile Moskova'da "barışçı bir politika" izlediğini ileri sürmesidir.

“Sovyetler Birliği topraklarını genişletme arzusunda değildir. Barışın savunulması ve oluşturulması gerektiğinde her zaman hazır olacaktır.”

Bunlar Mr. Litwinoff’un dünyanın yüzüne karşı söyleyeceği türden yalanlardır. Fransız komünist lider Thorez de “Humanite” de şöyle der:

“Bizler barışa ulaşma amacının Sovyetler Birliği’nin politikasının ayrılmaz bir parçası olduğunu göstermişizdir.”

Bu sistematik aldatmaca kampanyasına ters olarak, askeri anlaşmaların politik açıdan saldırgan tarafında yer alırlar. “Karşılıklı (Kolektif) Güvenlik” sloganı altında 2 Mayıs 1935’de Moskova ve Paris arasında, 16 Mayıs 1935’de Moskova ve Prag arasında imzalanmışlardır.

Kısa bir süre önce St. Denis Belediye Başkanı, eski bir komünist şimdi ise “Parti Populaire Français” partisi lideri, Jacques Doriot Franco-Bolşevik askeri anlaşmaların amacını şu şekilde açıklamıştır:

“Onlar gerçek teminatı sağladıklarında, Fransa Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı, Thorez Başbakanı ve Peru Dışişleri Bakanı olduğunda, Moskova’dan gelen emirler doğrultusunda savaş köpeklerini Almanya’nın üzerine salacaklar ve böylelikle Sovyetler Birliği’nin Batı sınırında özgürlüğünü sağlayacaklardır.”

Moskova-Prag Anlaşması’nda da durum farklı değildir. 15 Aralık 1935’de bir Sovyet pilot ve bir komünist parti üyesi “Gringoire” adlı bir Fransız gazetesi temsilcisine bu konuyla ilgili şu bildiriyi vermişlerdir: “Prag çevresi ve iç bölgelerine hava sahaları inşa edilmesi bizim için ideal bir hareket ola-

caktır. Bu noktalardan sadece yarı sayıda uçak ve yakıt gereklidir. Dolayısıyla bizim için ekstra üç ton patlayıcı taşımak mümkün olacaktır."

Bu sırada Çekoslovakya topraklarına çok sayıda kızıl hava istasyonu inşa edilmiştir. Bu sıralar sayıları otuz altıya çıkmıştır. Pressburg'da yayınlanan ve başbakan tarafından kontrol edilen bir gazete olan "Slovensky Dennik" şu inanılmaz itirafı yapmıştır:

"Eğer hava sahaları devleti savunma amaçlı inşa edilmiş olsaydı, üzerlerinde otlayan kazlar bulunmazdı. Onlar, istasyonları kullanım ve koruma için hazır halde bulacak olan arkadaşlarımız için bir sığınak olacaktır."

Başka bir deyişle bu otuz altı hava istasyonu Kızıl Ordu'nun Avrupa'ya bombardımana başlayacağı noktalar olacaktır.

Bu ağır bir tehlikedir. Bu kızıl bombacıların bir saatten kısa bir süre içinde Batı Avrupa'daki önemli stratejik noktalara ulaşabileceği ve yok edebileceği anlamına gelir. Kızıl Ordu'nun Çekoslovakya topraklarındaki hava üslerinden mesela Dresden'e yirmi dakika, Chemnitz'e on bir dakika, Silesian Endüstri Bölgesi'ne dokuz dakika, Berlin'e kırk iki dakika, Viyana'ya dokuz dakika, Steier'deki cephaneliğe on yedi dakika ve Steiermark'daki fabrikalar bölgesine yirmi yedi dakika içinde ulaşılabilir.

Kızıl uçaklar Budapeşte'ye altı dakika içinde ulaşıp onu bir toz ve kül yığınına dönüştürebilirler.

Bolşevizm'in "barış politikası"nın hikâyesi işte budur. Ben geçen yıl burada Rusya'da kaç tane din adamının öldürüldü-

ğüne dair tam bir rapor sundum ve bu durumun diğer ülkelerde de tekrarlanması tehlikesine dikkat çektim. Fakat diğer ülkelerdeki dini topluluklar bile bu uyarıya gülüp geçtiler. Bolşevizm'in değiştiğine ve gelecekte çeşitli dinlere tapınmanın özgürlüğünü garanti edeceğine dair naif görüşlerini dile getirdiler. Bu sırada İspanya'daki olaylar açık bir şekilde haklı olduğumu gösterdi.

"Diario de la Marina" şöyle yazmıştır: "Madrid Hükümeti'nin yönettiği hiçbir bölgede artık açık tek bir kilise bile kalmamıştır." Katolik Kilisesi de yalnızca Barselona'da 250 din adamının öldürüldüğünü ve pek çok kilisenin yıkıldığını resmi olarak açıklamıştır. Bu tam olarak Bolşevik düzen altında yaşayabileceğiniz türden bir dini özgürlüktür.

Batı demokrasisinin gözüne zararsız ve burjuva görünebilmek için Bolşevist diplomatlar, bu değişim onlar için çaba gerektirse de, saygın insanların alışkanlık ve davranışlarını taklit etmişlerdir. Lakin bizim gibi Bolşevist taktiklerini iyi bilenleri, başka zaman çok zeki görünen bu kadar Batılı devlet adamının nasıl da şimdi diplomatik temsilcileri takım elbise içinde geziyor diye, Bolşevizm'in Dünya Devrimi plânından vazgeçtiğini sanmalarını izlemek sadece eğlendiriyor.

Yine de bu yapmacıklık Sovyetler Birliği'nin Yahudi liderleri için yeterli görünmüyor. Kusursuzluğuna son bir kanıt ekleme çabasıyla, Bolşevizm kendini bir de "Anayasa"yla dekore etmiştir.

Bu anayasada popülasyonun yüzde 40'ı okuma yazma bilmezken, "eğitim hakkı"ndan bahsedilmiştir. Aynı anayasada Trozkyist dâvâsında tecrübe ettiğimiz gibi, Yahudi diktatörlerin görüşü dışında kalan her görüşün ölümle cezalandırıldığı

bir ülkede "ifade ve basın özgürlüğü"nden de bahsedilir. Bu sistem aynı zamanda " kişinin dokunulmazlığı, kişinin evinin dokunulmazlığı ve açılmamış posta yazışması dokunulmazlığı"ndan bahseder.

Buna rağmen günbegün Tscheka binlerce hakkı ihlal edilmiş insanı toplar, onları vurur ya da sınır dışı eder.

Fransa'daki Komünistler tarafından kurulan "The Popular Front," "demokratik özgürlüğün savunması, geliştirilmesi ve yayılması" için mücadele eder.

Bunlar parti lideri olan Mr. Thorez'in sözleridir. "The Popular Front" İspanya'da güç kazanmıştır. Bu "demokratik özgürlük" Madrid ve Barselona'nın hapishaneleri doldurularak, bütün komünist olmayanlar vurularak ya da tutuklanarak gösterilmiştir. Bu şekilde sadece Madrid'de 7000 kişi öldürülmüştür.

"Özgürlük ve İnsan Hakları" komünistlerin favori sloganlarından biridir. Onların devrimci marşlarında da açık bir şekilde kendini gösterir.

Sovyetler Birliği'nden bir mektubun şimdi okuyacağım paragrafı, özgürlük ve insan haklarının orada nasıl uygulandığı konusunda bir fikir verecektir.

10 Ağustos 1935 tarihli mektup şöyle der:

"Sonra yüzlerce kanun kaçağı boş ve ısıtması olmayan nakliye vagonlarına, hayvanlar gibi dolduruldular. Kaspian Denizi'ne ya da Sibirya'ya götürülmeleri emredilmişti… Komünist liderlerden biri bize şöyle dedi:

‘Yol kenarında ya da tarlalarda ölün. Hepinizi biz öldüremeyiz, ama bataklarda ölmeniz gerekecek!’”

7 Haziran 1935 tarihli bir mektup şöyle der: “Krizler tekrar başlamış gibi görünüyor. Fakat umuyorum ki sürgün edilmişlerin yüzde 80’inin bir yıl içinde öldüğü 1932-33 yılları olayları tekrarlanmayacak.”

16 Kasım 1917’de “Ulusların Hakları Deklarasyonu”nda Lenin, son Çarist rejime mensup olanlara otonomi sağlanacağı sözünü vermişti.

Fakat durum gerçekte bu uluslar için ne oldu? 27 Nisan 1920’de Kızıl Ordu Azerbaycan’ı işgal etti. Aynı yıl Kasım’da Ukrayna’yı, 3 Aralık’ta Ermenistan’ı ve 25 Şubat 1921’de genç Gürcistan Cumhuriyeti’ni işgal ettiler. Ardından geçen yıl Moskova bir anlaşmayla onların toprak bütünlüğünü kabul etti.

Ingria’da Fin nüfusu sistematik bir şekilde azaltılmaktadır. 1929’dan 1931 yılına kadar 18.000 Fin Sibirya’ya sürülmüştür. 1935 baharında ise 9.000’i aynı kaderi paylaşmak zorunda bırakılmıştır. Yalnızca iki ay önce Sovyetler Birliği Devleti bir diğer 28.000 insanı kendi anavatanlarından sürme kararı almıştır.

Bu baharda Polonya-Sovyet sınırında 18.000 Alman köylünün “yerleşim yerleri transfer edilmiştir.” 80 ile 90 arası insan hayvan kamyonlarına istiflenip Sibirya’ya gönderilmiştir.

Geçen yıl 4000 Karelialı Orta Asya’ya 3000’ü de Ural’a, yüzde 50’sinin insan dışı şartlarda çalışmak ve yaşamak zorunda kaldığı yerlere, sürgüne gönderilmiştir. 1927 Ağus-

tos'unda Komünist propaganda araçları bütün dünyaya Sacco ve Vanzetti'nin idamlarına karşı iddialarda bulunmuşlardır. Komünistler kampanyalarını dış ülkelerde milyonlarca el ilanı ve gazeteyle ölüm cezasının kaldırılmasını isteyerek sürdürmüşlerdir.

Peki, Sovyetler Birliği'nin kendi içinde neler oluyor? Ceza Kanunun 58'nci paragrafında tek başına, cezası ölüm olan ondört çeşit suçtan bahsediliyor. 7 Nisan 1935 tarihli yasayla ölüm cezası çocuklar için de uygulanmaya başladı.

Bir eğitim kurumundaki açlık çeken çocuklar sık sık daha önce durumlarının nasıl da iyi olduğundan bahsettiler. Sadece bu durum bile onları 58'nci paragrafla suçlu bulmaya yetmiştir. On çocuk OGPU tarafından arkadaşlarının göze önünde vurulmuştur. Sovyet savcısı Wischinsky, bir gazete makalesinde çocuklar için ölüm cezasını getiren kanunun yıl dönümünü "keyif ve memnuniyetle" andığını söyler.

Bütün bu gerçekler çoğu Sovyet kaynaklardan olmak üzere, doğruluğu kesin ve güvenilir belgelerle kanıtlanmıştır. Geçen yıl, Nürnberg Parti Kongresi'nde 25 Haziran -21 Ağustos 1935'de gerçekleşen 7'nci Komüntern Kongresi'nin doğuracağını öngördüğüm sonuçlar hakkında uyarıcı sözler söylediğimde bütün dünya sessiz kaldı ve söylediklerimin önemini anlamadıklarını gösterdiler.

Güvenli evlerinde oturanlar, kehanetimizin abartı olduğunu ve onu rüzgâra savurup unutabileceklerini düşündüler.

Dolayısıyla Komüntern Kongresi'nde ileri sürdüğüm iddialardan ve pek çok ülkede malum sonuçları doğuran, yapılan plânlardan bahsetme iznini veriyorum kendime.

Dünya Devrimi'ni gerçekleştirmede Sovyet diktatörlüğünün güvenilir ajanlarından olan Dimitroff, sözlü olarak şöyle belirtti.

"Başta Stalin varken, milyonlarca insandan oluşan politik ordumuz her türlü zorluğun üstesinden gelebilmeli ve gelmeli, bütün engelleri tamamen aşabilmeli ve aşmalı, Kapitalizm ormanını yerle bir edebilmeli ve etmeli ve tüm dünya çapında Sosyalizm'in zaferine ulaşabilmeli ve ulaşmalıdır."

Şöyle devam etti:

"Proletarya, dünyanın gerçek ustasıdır, yarını yönetecek ustası. Bu, onun tarihi hakkı olarak görülmeli ve dünya üzerindeki her toprakta güç asasını kendi eline almalıdır."

"Tarih tekerliğini geriye doğru döndürmeyi düşünmek nafiledir. Hayır! Tarih tekerliği, bütün dünyanın Sosyalizm tarafından nihai fethine doğru, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler'in Dünya Birliği yönünde dönüyor ve dönmeye de devam edecek."

Bu Bulgar terörist tarafından, dünyanın devrimi için öne sürülen program böyledir. Bu programın nasıl uygulandığınıysa, bırakalım çıplak gerçekler anlatsın.

Bu kongreden itibaren; aralarında Brest ve Toulon'da Ağustos 1935'te pek çok ölümle sonuçlanan, Lemberg'de 18 Nisan 1936 tarihinde on ölüm ile sonuçlanan, Selanik'te 10 Mayıs 1936 tarihinde yüzden fazla ölümle sonuçlanan ayaklanmaların bulunduğu, dünyanın farklı ülkelerinde yüzden fazla Komünist ayaklanma meydana geldi. Çok önceden plânlanmış üç silâhlı ayaklanma, tüm ülkeleri haftalarca üs tüste salladı: Kasım 1935 Pernambuko, 1936 Ocak Buenos Aires ve 1936 Mart İspanya.

Teşebbüs edilen altı ayaklanma ise önceden engellendi; ki bunların aralarında Aralık 1935 Uruguay, Şubat 1936 Paraguay ve yine aynı ayda Şili bulunuyordu.

Altmış iki büyük yangın çıkartıldı ve bunların arasında Lanchou, Çin'deki, bin kurbanı olduğu iddia edilen yangın da bulunuyor. Ellidört adet silâhlı baskın gerçekleştirildi ve 78 adet patlayıcı deposu yağmalandı. Bu Bolşevik suçlular tarafından toplam 3,041 hayat feda edildi.

Birkaç örnek seçmek gerekirse:

30 Haziran 1935'te Komünist Dünya Kongresi toplantısında, Yoldaş Dsordsos Yunanistan temsilcisi olarak katıldı ve gelecek için bir hareket plânı özetledi. Onun Moskova'daki katılımından hemen hemen tam bir sene sonra, 5 Ağustos 1936'da Yunanistan bir genel grev ile sallandı ve bu direk olarak silâhlı bir darbeye dönüştü.

Sadece General Metaxas'ın etkili müdahalesi ile Yunanistan, Bolşevik kaos ortamına sürüklenmekten kurtarıldı ve Yoldaş Dimitroff ve Dsordsos'un plânları boşa çıkarıldı.

Dimitroff, sömürgelerdeki devrim ayaklanmalarına istinaden, sömürge ve yarı-sömürge insanlarının artık özgürlüklerini umutsuz bir amaç olarak görmediklerini, aksine emperyalist baskıcılara karşı giderek kararlı bir mücadeleye yöneldiklerini söyledi.

Henüz bir yıl geçmeden Suriye'de, pek çok insanın hayatına mal olan, tehlikeli bir ayaklanma patlak verdi. Fransa ile olan yeni arkadaşlık, Moskova'nın önceden tasarladığı plânını müttefiğinin mandası altındaki topraklarda uygulamasını hiçbir şekilde engellemedi. Birkaç ay sonra, Filistin'de kargaşa-

lar başladı ve bu kargaşalar süresince İngiliz polisi yığınlarca Komünist el ilanına el koydu ve Komünist ajanların gizli toplantılarını dağıttı.

Brezilya temsilcisi olan Marques, Haziran 1935'teki Yedinci Dünya Kongresi'nde; ülkenin hükümetin düşmesi... Ve ulusal devrimci bir hükümetin kuruluşu için nihai mücadeleye doğru acele ettiğini belirtti.

Üç ay sonra Natal ve Recife'de, iddia edilen ölü sayısı 150 ve yaralı sayısı 400 olan, Komünist bir devrim patlak verdi. Luis Carlos Prestes, Yahudi Ewert ve Montevideo'daki Sovyet Rusya "Büyükelçi"si, Yahudi eski kürkçü Mimkin; "İttifak"ın ajanları olarak açığa vuruldu.

Fransa'ya gelince: Dimitroff; Fransız Komünist Partisi'nin, Komünist Enternasyonal'lerin bütün kolları için, Halk Cephesi taktiklerinin nasıl uygulanması gerektiği konusunda bir örnek arz ettiğini belirtti.

Fransız Komünist Partisi lideri Thorez, bir devrimin kendi kendine gerçekleşmediğini, organize edilmesi gerektiğini ekledi. Biz kararlıyız, dedi, Rus Bolşevikler'in örneğini takip etmekte. Bizler... Sovyetler'den yanayız.

Fransız Komünist Partisi, Dimitroff'un övgüsüne layık olduğunu kanıtladı.

Üye sayısı; 1936 yılında Ocak'ta 87.000'den Mart'ta 100,000'e, Haziran'da 187.000'e ve Ağustos'ta 225.000 üzerine yükseldi.

Aynı süreç boyunca askeri gençlik organizasyonlarının sayısı ise dört katına çıkmıştı. Oyların sayısı 790.000'den

1.500,000'e yükseldi ve bu rakamın üçte biri sadece Paris'ten kaydedilendi. Fransız Senatosu'ndaki Komünist üye sayısı 10'dan 73'e çıktı. "Humanité" Gazetesi'nin tirajı 1933 yılında 154.000 iken 1936 yılında bir ara 750.000'e yükseldi.

1936'daki Meclis üyeliği seçim kampanyalarında, Komünist propaganda merkezlerince 27 milyon broşür dağıtıldı. Komünist Halk Cephesi ile yakınlaşmalarından sonra, işçi sendikalarının bu yılın Mayıs ayındaki 800.000 üye sayısı, Ağustos ayında 4.300.000'e yükseldi.

Fransa, İspanyol Halk Cephesi örneğini takip etme yolunda ilerliyor. Dimitrof'un "Truva Atı," Paris duvarlarının içerisinde duruyor.

Ancak, İspanya'daki kanlı ve dehşet verici olaylar dışında hiçbir şey Yedinci Dünya Kongresi'nin kararlarının ciddiyeti hakkında bize daha iyi bir ibret olamaz veya hiçbir şey bizi daha fazla ikna edemezdi.

Onlar o zamanda verilmiş talimatların kelimesi kelimesine yerine getirilmesi işini temsil ediyorlardı. Fransa'da sadece ilk aşamasına erişebilmiş, ama İspanya'da gelişiminin en yüksek noktasına ulaşmış olan "Front Populaire Plânı"nın tasavvurudurlar.

Dimitroff hareket plânını bir Front Populaire Hükümeti altında açıklamıştır. Açıklamasında bu türde bir hükümetin güçleri kitlelerin devrime hazırlanması için kullanması ve sosyalist devrim için silâhlanılması gerektiğini çünkü Sovyet gücünün tek başına kurtuluşu sağlayabileceğini söylemiştir.

İspanyol delege Ventura asıl programı şu şekilde açıklamıştır: "İspanyol proletaryası ve partimiz... Faşizm, burjuvazi

ve geniş arazi sahiplerini kesin olarak yenecek ve işçilerin ve köylülerin devriminin zaferini getirecektir... Lenin ve Stalin pankartları altında gururla zafere doğru yürüyoruz.

13 Haziran'da gerçekleşen monarşist lider Calvo Saleto cinayetinden önce, ölüm saçan komünist baş belalarına çoktan 269 hayat feda edilmişti.

Mesela Fransız gazeteci Arminjon Murcia'da çetenin faşist olduğu söylenen iki adamı sokakta yakaladığını, tartakladığını ve en sonunda bir kadının bir kasap satırıyla ikisinin de başlarını kestiğini bildirmiştir. Bu olay 16 Mart'ta meydana gelmiştir ve bu iki adamın isimleri Pedro Cutillas ve Antonio Martinez'dir.

Basın sonunda yabancı elebaşlarının emrindeki İspanyol Marksistleri tarafından işlenen insanlık dışı suçlarla ilgili haberleri yayınlamak zorunda kalmıştır. Gerçeklere yaklaşan ortalama değerler bile vermek imkânsızdır. 19 Ağustos'ta, resmi bir kaynaktan alınan şu gerçekler halka açıklanmıştır:

Madrid şehir merkezi ve banliyölerinde şimdiye kadar Kızıllar tarafından tek başına 1400'ü ünlü park Casa del Campo'da olmak üzere, 6000 insan katledilmiştir.

O tarihte en büyük cezaevi olan Carcel Moledo'da 3000, San Antonio'da 1146 ve Madrid'de toplamda 6000 hükümlü bulunmaktadır.

Şu anda önümde evi Casa del Campo'ya bakan ve çok farklı rakamlardan bahseden, German Heinrichs adında bir görgü tanığının raporu duruyor.

Bu görgü tanığı 30 Ağustos'a kadar yaklaşık 6.000 insanın vurulduğunu bizzat gözleriyle gördüğünü söylemiştir. Aynı zamanda şehrin meydanlarında, sokaklarda ve evlerde 20.000'den fazla kişinin öldürüldüğüne tanıklık ettiğini söylemiştir.

Bazıları cezaevlerindeki Bolşevist katliamlarını bizzat izlemeye zorlanan diğer görgü tanıkları, günde yüzlerce cinayetin gerçekleştiğine dair ifade veriyorlar.

Genç bir yabancı 20 Ağustos gecesi Carcel Moledo'da 200 cezaevi görevlisinin nasıl öldürüldüğünü ve bir sonraki gün Faşist kuruluşların 250 üyesinin kışlaların avlusunda nasıl vurulduğunu kendi gözleriyle gördüğünü söylemiştir.

15 Ağustos'da Almeria'dan Madrid'e gelen 250 hükümlüye sahip bir konvoyun polis eskortu eşliğinde Kızıl milislere teslim edildiğini görmüştür. Milisler suçluların 240 tanesini sıraya koyup oracıkta kurşuna dizmiştir.

Görevlerini tamamlamış olmak için sadece on tanesini cezaevine götürmüşlerdir. Kısa bir süre sonra Faşist liderler Ruiz de Alda, Fernando Primo de Rivera, Cuesta ve Valdez öldürülmüştür.

Bütün Alman ulusu, vahşi Kızıl tayfanın kurbanları olarak korkunç bir şekilde can veren Almanlar için yas tutmaktadır. İsimleri Caetje, Dato, Hofmeister ve Treiz olan Nasyonal Sosyalist Parti üyesi dört Alman, Hamburg'daki Rekreasyon Kongresi'ne gelirlerken bir gurup Bolşevist tarafından katledilmiştir.

"Uzun" bir duruşmadan sonra, iki tanesi bir fabrikanın arkasında, diğer ikisi de bir duvara karşı durdurularak vurulmuştur.

Bundan sonra suçluların kanlı işlerini küçük vuruşlarla gerçekleştirdikleri kesinleşmiştir. Hofmeister ve Treiz o kadar tanınmaz hale gelmişlerdir ki, ancak zorlukla yüzlerinin şekillerinden kim oldukları anlaşılabilmiştir.

Pek çok diğer Alman da yaralanmıştır ya da mülkleri zarar görmüştür. Nasyonal Sosyalist Hans Hahrer, Kızıl Haç İstasyonu'ndaki işine giderken öldürülmüştür. Evi yağmalanmış ve karısı mağdur halde bırakılmıştır.

Yalnızca Madrid'de değil bütün ülkede Kızıllar'ın korkunç icraatlarına devam ettiğine dair raporlar mevcuttur.

Lisbon, "Diario de Noticias"a göre, 187 kişi Llora del Rio'da, 250 kişi Constantina'da öldürülmüştür. Alman gazetesi Germania'ya göre Cartagena'da 600 subay ve asker boyunlarına taş bağlanmış bir şekilde denize atılmıştır. "Seculo"ya göre, Baena Manastırı'nda aralarında kadın ve çocukların ve Santa Maria Mayor papazının da bulunduğu 180 kişi Komünistler tarafından balta ve jiletle katledilmiştir.

Kadınların vücutları kesilip açılmıştır. "Seculo" aynı zamanda Malaga'lı iki köylü tarafından verilen bir rapora da değinmektedir. Rapora göre 400'den fazla insan ayaklarına ağırlıklar bağlanarak kuyulara atılmış ya da atların kuyruklarına bağlanarak sokaklarda sürüklenmiştir.

Zürich "Die Front"a göre, İtalyan konsolosluk ajanı Solaverani onaltı yaşında bir genç kızın bir suçluya ilk kurşunu sıktığını söylemiştir. "Journal de Geneve," Rosal de la Frontera'da komunistlerin kırk kişiyi bir kiliseye doldurup ateşe verdiğini yazmıştır. "The Times"a göre Runda'da 200'ü Tugas'a atılmak üzere 400 yerli öldürülmüştür. "Evening Standard"a göre 14

Ağustos'da, 51 rehine San Sebastian'da vurularak öldürülmüştür. Yine "Seculo"ya göre Almendralago'da General Franco'nun birlikleri hapishane duvarlarına baş aşağı çarmıha gerilmiş halde cesetlere rastlamışlardır.

"Seculo" ayrıca seksen kişinin diri diri yakıldığını bildirmiştir. "Daily Mail"a göre, Cartagena'da 50 sivil muhafız üyesi boyun boyuna bağlanmış, demir çubuklarla dövülmüş ve "Sil" adlı kızıl hapishane gemisinden denize atılmışlardır.

Aynı gazete, "Le Journal"ın özel muhabiri olan Emile Condroyer'ın El Arahal'dan, Kızıllar'ın erkek, kadın ve çocuklar olmak üzere otuz kişiyi hapishane camından petrol döküp kibritle yakarak susturduğu olayını bildirdiğini açıklamıştır.

Papazların öldürüldüğü ve rahibelerin işkence gördüğünün bize ulaşan ayrıntıları inanılmazdır. Bunlara birkaç örnek verilebilir. "Journal de Genève" adlı gazete, Tarragona Başpiskoposu ve Lerida Piskoposu'nun öldürüldüğünü bildirmiştir. "Matin"e göre Amerikalı Henry Harris, hapishanedeyken dini düzene dahil 150 kişinin öldürüldüğüne şahsen tanık olduğunu açıklamıştır.

"Journal de Genève"ye göre Katolik işçilerin lideri Don Dimas Madariaga, Piedralvez'de öldürülmüştür.

Alman Hein Hausmann, Tarragona'da sekiz papazın vurulduğunu ve bir rahibin önce ezilip ardından vurulduğunu bildirmiştir. Olaylar sürekli olarak, papazların başlarının kesilip sokaklarda sürüklendiği şeklinde rapor edilmiştir.

"Germania," Valensiya'da tüm rahibelerin vurulduğunu ve bedenlerinin yakıldığını bildirmiştir. Adrero, Las Casas ve Torres'in papazları en korkunç şekillerde öldürülmüştür. Bu liste

süresizce uzatılabilir. Çocuklar sıkça ateş etme eylemlerinde rol almıştır.

Sonuç olarak, "Diario de la Marina"ya göre, Havana'nın muhabiri Raffael Oriol'un, Barselona'da katiller arasında onbeş yaşında fazlasıyla çocuk olduğunu gördüğünü açıklanmıştır.

Yeri doldurulamaz sanat eserleri yok edilmiş ve ülkenin entelektüel seçkin sınıfının kökü kazınmıştır.

Londra Daily Mail'e göre Nobel ödülünü kazanmış olan Bonavente, ünlü oyun yazarı Alvares Quintero ve ressam Zuloaga idam edilmiştir.

Profesör Walter W. S. Cook, bir istisna dışında, St. Anne'in Katedrali dâhil Barselona'daki tüm kiliselerin yakıldığını belirtmiştir. Vermejo'nun 15'nci yüzyıla dayanan sunak kanatları imha edilmiş ve 15'nci Yüzyıldan kalma Santa Maria del Mar Kilisesi bir harabeye dönüştürülmüştür. 9'ncu yüzyıldan kalma San Pedro de las Puellas Kilisesi'nden tek kalanlarsa duvarlardır. Barselona'nın ünlü manastırları ve Başpiskopos Sarayı tamamen yok edilmiştir.

İşte bu, başka ülkelerdeki kiliselerle işbirliği yapmaya hazır olduğunu açıklayacak kadar küstah olan Bolşevik ateizminin gerçek yüzüdür.

Barselona'da rahibelerin bedenlerinin tabutlarından ayrılmaları, Bolşevizmin kutsal olan her şeye tecavüz ettiğinin sembolüdür. İspanya'da esas kışkırtıcılığı yapanlardan biri ve eskiden Bolşevik Tomsky'nin sekreteri olan Andres Nin, ayakta duran hiçbir kilise bırakmayarak kilise meselesini çözdüklerini söylediğinde biz de, bu durumun Tanrısızlığın somut

bir örneği olduğunu belirtmeliyiz. İşte bu Bolşevizm'in gerçek yüzüdür!

İspanya'da, 1917'de Rusya'da ve diğer ülkelerde olduğu gibi, Bolşevik ayaklanmalarına sebep olan ve liderlik eden, vatansever olmayan ve ipleri elinde bulunduran Yahudilerdir. Eğer Yahudi değillerse, vatanseverlik duygularını tamamen kaybetmişler demektir.

Şimdi, İspanya'da olup bitenlerin, teoride ya da pratikte, sorumlusu kimdir? Tüm bu olaylar, Moskova'da benimsenmiş olan yasaların uygulamasından başka bir şey değildir.

Bolşevik Yahudi olan Bela Kun, İspanya'da kendini Enrique Fischer Neumann olarak tanıtan ve Macaristan'ın Katili olan Neumann, Moskova'nın "Pravda Gazetesi"nin muhabiri olan Kolzow-Ginsburg ve son olarak, Kızıl Milletler Cemiyeti diplomatı ve Yahudi Rosenberg, tüm bu olayları uygulamaya koymak adına İspanya'ya gönderilmiştir.

Bu kişiler, söylemek gerekirse ilginç bir şekilde çoğu Fransız altyapılı sahte pasaportlarla İspanya'da kanlı eylemlerini gerçekleştiren Sovyet Rusya teröristlerinin liderleridir.

İspanya'da Bolşevizm'le başlatılan ve bir sivil savaşa, daha sonra da uluslararası bir meseleye dönüşen iyi hazırlanmış plân kadar Moskova'nın sorumluluğunun karakteristiğini yansıtan bir şey yoktur. Sovyetler Birliği ticari sendikası başkanı Yahudi Schwernik, "Iswestia"a göre, Merkezi Komite'nin bütün işçi ve kitleleri, demokratik cumhuriyeti savunan İspanyol savaşçılara fiziki yardım sağlamak amacıyla bir araya getirdiğini söylediğinde, müdahele niyetini açıkça dile getirmiştir.

"Iswestia," Sovyet Rusya ticari sendika kuruluşları Merkezi Konsey'i Birinci Sekreteri'nin İspanyol Bolşevistler'e otuzaltı milyon franka eş değer, oniki milyon ruble gönderdiğini bildirmiştir.

Berlin "Börsenzeitug"a göre İspanya Devlet Başkanı Azana, Sovyet Yahudi Kolzow-Ginsburg'a şu sözlerle teşekkür etmiştir: "Sovyet halkına gösterdikleri sempati ve yardımları için teşekkürlerimi iletirim. Büyük Sovyet Demokrasisi ve İspanyol Demokrasisi arasında her zaman bir ortak camia olması gerektiği konusunda şüphem yoktur.

Moskova Komüntern araçlarını kullanarak, diğer yabancı devletlerin bile İspanyol Kızılları yararına savaşa dâhil etmeye çalışmıştır. Fransız sağ basını, Madrid'e sürekli olarak Fransız hava taştı ve materyal gönderildiğini söylemiştir.

İspanyol Bolşevistler'e yardım amacını gizlemeden, Moskova Kızıl Yardım tarafından bütün ülkelerden para toplanmıştır.

Fransız Front Populaire Ticari Sendikası Genel Sekreteri Jouhaux, ajan Andre Malraux ve diğerleri Fransız ve İspanyol Marksistler arasında iletişimi sağlamıştır.

"Prawda"ya göre İspanyol başbakan Giral Kolzow-Ginsburg'a "İspanya Hükümeti'ne mücadelesinde destek olan değerli Fransız organizasyon ve kişiler" için teşekkür etmiştir. Özellikle Jouhaux, Malraux ve Yahudi J. B. Bloch'dan bahsederek ve "Kardeş Sovyet Halkını"da ekleyerek teşekkürünü bitirmiştir.

Nasıl olur da İspanya'nın Front Populaire hükümeti Fransız Komünistler'in yardımı için bir Sovyet Yahudi'ye teşekkür

eder? Bu Fransız ve İspanyol Komünist Parti liderlerinin Moskova'da yaşadığının kanıtıdır.

İspanya'daki eşi benzeri görülmemiş vahşetin Komüntern ajanları tarafından başlatıldığına dair kanıtlar mevcuttur.

Sovyet Rusya'nın İspanyol Bolşevistler'e politik, finansal ve fiziki yardım sağladığına dair kanıtlar mevcuttur. Moskova'daki son Komüntern Kongresi'nin, Rusya'nın şimdi plânını gerçekleştirmek için çabaladığı İspanya'ya teorik ve pratik olarak Bolşevizm'i tanıtmak için gerçekleştirildiğine dair kanıtlar mevcuttur. Moskova'nın bir dünya devrimi gerçekleştirmek için sahip olduğu inanılmaz kararlılığının bir emsalidir İspanya. Bugün bu durumu fark etmeyen kimse ilerde ortaya çıkacak sonuçlardan yakınamaz.

Bu teori ve pratikte Bolşevizmdir. Dünya üzerinden kazınmasına yardım edilmesi herkesin görevi ve sorumluluğu olan, şeytani bir vebadır.

Geri dönülemez ve korkunç bir kaderin girdabına sürüklenmek istemeyen bütün ulusları bir araya getirmek amacıyla hareket çağrısı yapan biz Almanlar'ın yaptığı hiç de retorik değildir.

Almanya bu dünya mücadelesi için sinyalleri vermiştir. Biz Nasyonal Sosyalistler, bu mücadelenin başlatıcıları olarak 14 yıldır her çeşit Bolşevizm'in karşısında duranlar olduk.

Biz bunu tipik orta sınıf karakterine sahip ve Bolşevizm hakkında hiçbir bilgisi olmayan ve dolayısıyla kararlı bir darbe vurmaya her kalkıştığımızda bizi engelleten devletler altında yaptık. Bütün bunlara rağmen Almanya'da Bolşevizm'i yenmiş olmamız neredeyse bir mucizedir. Bu aynı zamanda bin-

lerce yılı ulus ve medeniyetlerin uluslararası Bolşevist Yahudiliğin hiçliğinde yok olmasına müsaade etmeyen, neredeyse doğaüstü bir güce bile bağlanabilecek bir mucizedir.

Bolşevizm'i yenmeyi başarabildik. Çünkü onun karşısında daha iyi bir amaç ve daha güçlü bir inançla durabildik. Çünkü ulusumuz Yahudiliğe karşı bizimle birlikte ayaklandı.

Çünkü ırkça ikinci derecede olanlarla da, Bolşevizm'in tersine iyi, asil ve idealistik olan "Weltanschauung"u savunduğumuz için bağlantı kurduk. Çünkü mücadelemizde bizzat insanlar tarafından desteklendik, Bolşevizm'de olduğu gibi kültür ve varlık sahibi orta sınıf partileri tarafından değil. Çünkü fikirlerimizin gücünü kuvvetli inancımız ve yeni uyanmış bir ulusun güçlü politik hevesiyle birleştirdik.

Çünkü ulusal kaderimizin en karanlık noktasındayken bize parlak, açık ve saf bir geleceğin ışığını gösteren Führerimiz vardı.

Almanya'nın doğu sınırlarında Bolşevizm'e bir barikat kuran ve böylece Avrupa'nın yıkıcı güç ve anarşiyle olan savaşında manevi bir önder olduğu şimdi tüm dünya tarafından benimsenen Führer'in insanlığa tarihi hizmetidir bu.

Korku ve serzenişi olmayan gerçek bir şövalye olarak, kültür, insanlık ve medeniyet bayrağını ellerine aldı ve bir dünya devrimi tehdidine karşı gururla taşıdı.

Bize korkunun üstesinden gelmeyi ve hürmeti hak eden şeyleri sevmeyi öğretti, böylece eski ulusal fikir ve değerlerimize saygımızı tamir etti.

Bunun bütün dünyaya bir işaret olması gerekir. Eğer gerçekten istenirse, doğru araçlar kullanılırsa ve bütün sahip olunan bütün güç ve cesaretle yıkıcı güçlere karşı çıkmak kararlılığı gösterilirse, en kötü şartlar altında bile Bolşevizm'in yenilebileceğini kanıtladık.

Alman halkı bu sayede daha mutlu oldu ve bu mücadeleye kalkışmayı göze alacak insanlar yetiştirecek şanla sahip olan bütün uluslar da bu mutluluğu tadabilirler. Gözlerinden perdeler kalkacak ve Yahudiliğin şeytani açgözlülüğünü bütünüyle göreceklerdir.

Böylelikle bir kere gerçek yüzü görüldükten ve anlaşıldıktan sonra onun ne zeki ne de tehlikeli olmadığını anlayacaklardır.

Dünya Almanya örneğini takip etmeli. Tabii ki Nasyonal Sosyalizm ihraç edilemez ve diğer uluslar onun kendi metotlarını kullanmaya ikna edilmemeli ya da zorlanmamalıdır. Fakat yol gösterici olarak kullanılabilir ve metotlarının yapısı diğer uluslar tarafından adapte edilebilir ve böylece korkunç bir krizin önüne geçebilirler. Tehlike her taraftan yaklaşmaya devam etmektedir, dolayısıyla çok geç olmadan bu yapılmalıdır.

Fakat biz Alman Nasyonal Sosyalistler bu meseleyi çoktan sadece Almanya için değil bütün Avrupa için çözdüğümüz için gururluyuz.

Adolf Hitler bu Alman mücadelesinin lideri olarak aynı zamanda gelmiş geçmiş en iyi "Avrupalı" olmuştur. Bu işkence altındaki kıtanın tehdit edildiği en kötü krizin üstesinden nasıl geldiğini göstermiş ve böylece bütün Avrupa'ya Almanya'dan

öğrenme ve onu örnek alma şansı vermiştir. Nitekim medeniyetin kızıl düşmanı bütün ülkelerde iş başındadır. Dolayısıyla hiçbir kararsızlık olmamalıdır. Karar verme saati geldiğinde tehlikeyi karşılamak için hazır olmalıyız.

Kızıl tehlike bizi doğudan tehdit ediyor ama Führer tetikte. Almanya, Avrupa medeniyetinin ileri karakolu olarak, bu tehlikeyi her pahasına sınırlarından atmakta kararlı ve görevi için hazırdır.

Biz Almanya'da Bolşevizm belasının kökünü kuruttuk ve onlardan geriye bir iz bile kalmadı. Aynı zamanda bir daha hiçbir şekilde ve hiçbir zaman başını tekrar kaldırma fırsatı bulamayacaktır.

Bu içten içe yanan yangının son kıvılcımları da söndürülmüştür. Almanya'daki bu belanın başlatıcıları ve liderleri ya ülkeyi terk etmiş ya da gözetim altın alınmıştır ve bunların taraftarları ve takipçileri de yeni büyük ulusal Alman topluluğu tarafından absorbe edilmiştir.

Moskova Almanya'da Bolşevizm'i tekrar kurmaya nasıl kalkışırsa kalkışsın, böyle bir girişim Moskova'yı bile şaşırtacak bir acımasızlıkla karşılanacaktır. Böyle bir durumda bizi kısıtlayacak hiçbir şey ve hiç kimse yoktur. Alman ulusu da bu şekilde davranılmasını diler ve talep eder.

Halk yeni iç huzurlarının getirdiği neşeyle mutludur ve bunun hiçbir zaman ve yerde ve hiçbir hiç kimse tarafından rahatsız edilmesine tahammül etmeyeceklerdir.

Parti, Bolşevizm'le savaşın aracısı olarak devletin güvenliğini gözetir ve insanları ve ulusu korur. Bunun yanında Ordu, kendimizi savunma ve direnme yolunda ulusal kararlılığımızın

bir birleşimi olarak Almanya'nın sınırlarını korur. Bunlar güvenliğimizin siperleri, insanlarımızın desteği ve devlettir. Millet onların güçlü koruması altında kendini güvende hissedebilir.

Bu sırada Moskova'daki Kızıl anarşistler hummalı bir biçimde silâhlanmaktadır. Her bir kızıl alayın kafası bir dünya devrimi fikriyle doldurulduğu için, donanımları, cephaneleri saldırı amacı taşımaktadır. Her bir kızıl uçak ve her bir kızıl silâh Avrupa'ya kargaşa yaymak amacıyla oluşturulmuştur.

Bu tehlikeyi defetmek için diğer insanların ne yapacağını söylemek ya da etkilemek gücüne sahip değiliz. Duyarlı ve gerekli hazırlıklar yapmaları konusunda onları zorlayamayız.

Yaptığımı, şey, ne Milletler Cemiyeti'ni anlamsız ve umursamaz bir şekilde dikkate almakla, ne diğer ülkelerde Sovyet ideolojisine duyulan basiretsiz sempatiyle, ne de kolektif güvenliği desteklemek adına yapılan belirsiz ve gerçekdışı, Avrupa'yı bir sayısız sorumluluk ağına dönüştürecek girişimlerle belirlenecektir.

Yaptığımız şey bizim vazifemiz, bilincimiz ve Almanya ve Avrupa'ya karşı duyduğumuz sorumluluk duygusuyla belirlenecek tir. Kızıl Kremlin askerlik süresini uzatarak Bolşevist orduya etkili bir güç kazandırmıştır. Führer bu meydan okumayı cevapsız bırakmamıştır. İki yıllık bir askerlik süresi getirerek Almanya'yı Kızıl anarşiye karşı korumak için yeterli güvenliği sağlamıştır.

Diğer devletler ve hükümetler Moskova'nın tehdidi altında hepimizin karşı karşıya olduğu tehlikeyi düşüncesizce küçümseseler de, bizi yanlış yönlendirmelerine izin vermeyeceğiz. Moskovalı Yahudiler'in ne söylediklerine çok az kulak

kabartırız, bizim için asıl önemli olan ne yaptıklarıdır. Biz onların içini gördük ve her hareketlerine tam bir kesinlik ve mantıkla karşılık verdik.

Şimdi Alman halkı bir kez daha güvenli ve huzurlu bir şekilde çalışmaya devam edebilir. Reich güvenli ve korunaklıdır. Kızıllar doğudan başlayarak, Nasyonal Sosyalizm'in surları tarafından kontrol altında tutulmaktadır. Fakat ulusun üstünde halkının sadık Paladin'i olarak Führer durmaktadır. İhtiyaç ve tehlike anında hazırdır ve ilhamını Almanya'yı bir kez daha gururlu, zengin ve mutlu yapmaktaki kararlılığından alır.

Parti evlerimizin, ordu sınırlarımızın güvenliğini gözetir. Fakat ikisi de neşe ve kararlılıkla bir adamın emirlerine itaat eder. Kendi insanlarının öncüsü, daha iyi, daha içten, daha asil ve daha mutlu bir Avrupa'nın yaratıcısı olan adamın.

ALFABETİK DİZİN

---C---

---Ç---

---D---

---E---

---L---

---S---

---V---

---W---

---Y---

---Z---